

மஞ்சரி

மலூாக்கண்:-

குழு-01

யா/மீசாலை வீரசிங்கம் ம.வி
A/L (2012) மாணவர்கள்

தமிழ்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நூற்றும் வாழ்க தமிழ்மொழி

வாழ்ய வாழ்யவே!

வாளமெந்த தலைத்தும் அன்றத்துட

வள்ளிமொழி வாழ்யவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மகாம் வீசு

ஒரை கோக்கு வாழ்யவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி

என்றென்றும் வாழ்யவே!

குழிகள் நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்

துலங்குக வையக்ஞே

தோல்லை சுவைத்து தோல்லை யகன்று

சுடர்க தமிழ் நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி

வாழ்க தமிழ்மொழியோ!

வாளம் அந்த தலைத்தும் அந்தது

வளர் மொழி வாழ்யவே!

முன்னுரை

பாடசாலை என்பது கல்வியறிவு வளர்ச்சிக்கான சந்தர்ப்பங்களை மாத்திரம் பின்னைகளுக்கு வழங்குகின்ற ஒரு இடமல்ல. உடல், உள், சமய மற்பும் மனவெழுச்சியும் சார்ந்த முழுமையான வளர்ச்சிக்கான களமாக அமைவதே பாடசாலையாகும்.

அந்த வகையில் 2012 கி.பொ.த உயர்தர மாணவர்களாகிய நாம் “மஞ்சரி” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இச்சஞ்சிகை கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, பாடல், நகைச்சுவை, துணுக்குகள் போன்ற பல அம்சங்களைக் கொண்டு வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இச்சஞ்சிகை ஆக்கம் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை விருத்தி செய்யும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

குழு:- 01

2012 A/L மாணவர்கள்

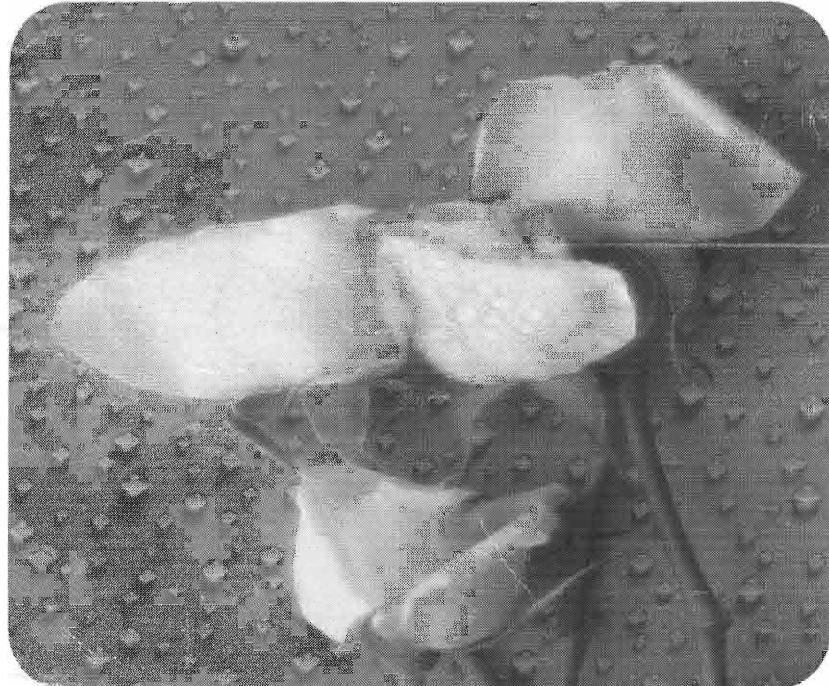

இஷ்யர்

மாணவர்களிடையே இலை மறை காயாக மறைந்திருக்கும் ஆற்றல்களை வெளிக்கொண்டது பிரகாசிக்கச் செய்யும் காலமாக பாடசாலைக்காலம் அமைகிறது. சஞ்சிகை வெளியீடு என்பது மாணவர்களின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தம் முக்கிய காரணியாகும்.

அந்த வகையிலே 2012 க் பொது உயர்தர மாணவர்களது “மஞ்சரி” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அவர்களது பெருமுயற்சியினாலும் ஊக்கத்தினாலும் தத்தம் திறமைகளுக்கு ஏற்ப ஆக்கங்களை உருவாக்கி இச்சஞ்சிகையினை வெளியிடுவதனை இட்டு மகிழ்வதோடு அவர் தம் ஆக்கத்திற்கு விருத்தியடைய ஆசி கூறுகின்றேன். அத்துடன் வழிப்படுத்திய ஆசிரியருக்கும் பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

Minavaganam Dorthy
Principal
J/Meesalai Vidyalayam
Meesalai Vidyalayam
Meesalai அதிபர்

நன்றியறை

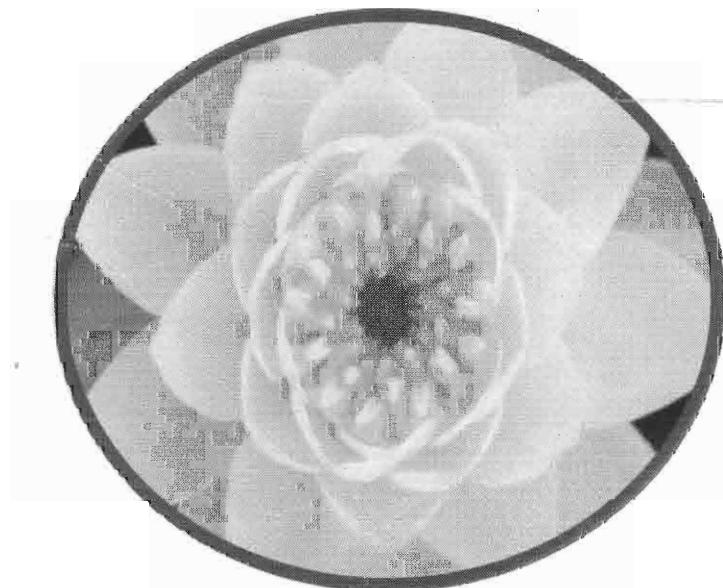
கல்வி என்பது ஒருவரால் மற்றவர்களுக்கு வழங்க கூடிய ஒன்றால்ல மாறாக சுயமாக பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும். மாணவர்களிடம் மறைந்திருக்கும் ஆற்றலை வெளிக்காட்டி மேலும் அவர்களை ஊக்குவித்து முயற்சி உடையவர்களாகவும் விடா முயற்சியினால் தம்மைத் தாமே வளர்த்துக் கொள்ளும் இயல்புடையவர்களாகவும் திகழவைக்கும் செயற்பாடுகளில் சஞ்சிகை ஆக்கமும் ஒன்றாகும்.

அந்த வகையில் 2012 க.போ.த உயர்தர மாணவர்களாகிய நாம் “மஞ்சரி” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் மட்டுற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அத்துடன் இடைவிடாது ஊக்குவித்து ஆக்கங்களை ஆக்குவதற்கு வழிகாட்டியும், ஆசியுரை வழங்கிய திருமதி.ம.மகேசன் ஆசிரியருக்கும் மற்றும் இம்மலரை அழகுற வடிவமைத்த சிவகஜன் அச்சகத்தினருக்கும் மற்றும் பல வழிகளில் உதவிபுரிந்த அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

க.போ.த உயர்தரம் (2012)

மாணவர்கள்.

பொருளடக்கம்

1.நமது நாட்டார் பாடல்கள்	01
2.ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு	08
3.இயற்கை வளங்களைக் காத்திடல்	10
4.புகைத்தல், போதைவஸ்து பாவனை மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் மாற்றம்	13
5.தன்னலத்தின் பலன்	18
6.பூண்டும் நரியும்	19
7.நிலையாமை	20
8.வாடாமல்லிகை	22
9.நட்புக்காலங்கள்	25
10.பாலைவனப்பூஞ்சோலை	27
11.நட்பு	28
12.நீங்காதென்றும் பசுமை நினைவுகள்	31
13.அம்மா	32
14.திருந்திய உள்ளம்	33
15.கரைசேரா ஓடங்கள்	36
16.உறவுகள் மேம்பட.....	38
17.நகைச்சுவை	42
18.தொழிற்பாடல்	47
19.பஞ்சபூதம்	48
20.கண்ணி நண்பன்	49
21.யாழிப்பானை நகரம்	50
22.வழிதவறிய வசந்தம்	51
23.விடுகதைகள்	63

Give her two red roses, each with a note.

The first note says
"For the woman I love"

and the second, "For my best friend."

.. Anonymous

Two Red Roses

நமது நாட்டார் பாடல்கள்

தூய வளியும், இயற்கை வனப்பின் காட்சிகளும் பறவைகளின் இனிய ஒலியும் எவ்வாறு கிராமப்புற வாழ்வில் நுகரப்படுகின்றதோ அதே போல வஞ்சகமற்ற மனித மனங்களையும், அயலவர்களின் நல்வாழ்விற்காக தம்மையே அப்பணிக்கின்ற கள்ளங்கபடமற்ற உறவாடல்களையும் கிராமங்களில் தான் காணமுடியும். நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் உணவுப்பழக்கவழக்கங்களும், பண்பாட்டு விழுமியங்களும் மறு வழியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த காரணத்தினாலேயே அத்தகைய உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளின் செந்நெறி சாராத இலக்கியங்கள் இன்றும் எம்மிடையே நிலைத்து நிற்கின்றன. அந்தவகையில் கிராமத்து மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கும் ஆவணப்படுத்துவதற்கும் அந்தம் பிரதேசங்களில் வழக்கில் இருந்து வந்த நாட்டார் வழக்காறுகளும் இலக்கியங்களும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. சுமார் முப்பது வருடங்களுக்கு முன் ஆங்காங்கே உள்ள வீதிகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த தாலாட்டுப்பாடல்களும், இளம் பெண்களின் கும்மிப்பாடல்களும் ஊஞ்சப்பாடல்களும், பாட்டிமாரின் விடுகதைகளும் பழமொழிகளும் நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளும் சிறுவர்களின் விளையாட்டுப் பாடல்களும் கேட்கின்றவர்களின் சிந்தனைகளையும் சோல்லாட்சிகளையும் வளர்ப்பில் எவ்வளவு தூரம் பங்கேடுத்துள்ளன என்பதை இப்பொழுது நினைத்துப்பார்த்தால் வியப்பாகத்தான் உள்ளது. அன்றைய அந்த அப்பழக்கற்ற வாழ்க்கை முறையை இன்றைய எமது தலைமுறை ஏன் மறந்து போனது? இலத்திரனியல் சாதனங்களின் வருகையாலா? அல்லது இயந்திர மயமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறையினாலா? அல்லது அன்றைய நாட்டாரியல் வாழ்வினை இன்றுக்கடைப்பிடிக்க கொரவக்குறைவு ஏற்படும் என கருதியமையினாலா? எந்த உணர்வில் அந்த வாழ்க்கை முறைகளை மறந்து நவீனத்துவத்தில் எம்மைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டோமோ? அந்த வாழ்க்கையினாடாக நாம் பெற்றுக் கொண்டவை நீடித்த மாறாத நோய்களும் தீராத வறுமையும் நிம்டதி இழந்த வாழ்க்கையும் தோலைக்கப்பட்ட உறவுமுறைகளும் தான் இயந்திரமாக்கப்பட்ட நெடுக்கீடுகளில் இருந்து விடுபட மீண்டும் கிராமத்து வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வாய்ப்பில்லையா? என்று ஏங்குதின்ற எத்தனையோ மனிதர்களை நகர்ப்புறத்தில் இன்றும் சந்திக்கின்றோம். கிராமத்தில் ஒலித்த அந்தப்பாடல்களை நவீன இலத்திரனியல் கருவிகளில் ஒலிப்பதிவு செய்து மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதில் இருந்த ஆளந்தமும், மனஅமைதியும் தெய்வீக உணர்வும் எந்த இசையிலும் ஏற்பட முடியாது.

நாட்டார் பாடல் என்னும் பேது நாட்டுப்புற மக்களால் பாடப்படும் பாடல் ஆகும். இது கூடுதலாக வாய்மொழி வாய்மொழியாக பறப்பட்டுகின்றன. இனிய சந்தத்தை கொண்டிருக்கும் எமது முதாதையர் நாட்டார் பாடல் என்றால் ஒரு தனி மதிப்புடனும் ஆவலுடனும் கேட்பார்கள், இரசிப்பார்கள். இப்பாடல்கள்பல

வகைப்படும் தாலாட்டுப்பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள், காதற்பாடல்கள், வழிபாட்டுப்பாடல்கள், ஒப்பாரிப்பாடல்கள், போதுப்பாடல்கள், சிந்துப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், திருமணச்சடங்குகள் என்பனவாகும். இவை இனிய சந்தமுறையில் அமைந்த பாடல்களாக காணப்படுகின்றன. நாட்டார்பாடல்கள், கிராமிய இலக்கியம், நாட்டாரிலக்கியம், நாடோடிப்பாடல்கள், பாமரமக்கள் பாடல்கள், எழுத்தாக்க கவிதைகள், வாய்மொழி இலக்கியம் பொதுப்பிராமணவியல், நாட்டுப்பாடல்கள் மக்கள் மரபியல், சிற்றுாரில் பாமர் இலக்கியம் என்பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றன. “நாட்டார் பாடல்களானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக்கற்றதோ, எதைப்பயிற்சி பெற்றதோ அவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும்” ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்திற்கு பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்களை வரலாற்றை நாட்டுநடப்பை உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப்பாடல்கள் எனப்படும். இலக்கியங்கள் காலத்தைக்காட்டும் கண்ணாடி என்றால் நாட்டார் பாடல்கள் சமுதாய வளர்ச்சியைக்காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்.

ஒரு சமூகத்தில் ஏழை-பணக்காரர், தொழிலாளி-முதலாளி, பாமரர்-உயர்ந்தோர் என்று இரு வேறுபட்ட நிலையையுடைய வர்க்கங்களை காணமுடியம். இந்த அடிப்படையிலேயே பாமரர் கலைகள், உயர்ந்தோர் கலைகள் என்றும் இரு வேறுபட்ட அம்சங்கள் உருவாகி இரு முனைகளுக்கிடையிலான பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி வர்க்க முரண்பாடுகளை தோற்றுவித்தது. வரலாற்றின் நோக்கில் பார்க்கும் போது ஈழத் தமக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப்பினைந்துள்ளது. இப்பண்பாட்டு மரபானது கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கையிலிருந்து ஆரம்பித்து சமூகம் என்ற நிலைக்கு விரிந்து சென்றுள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் புராணக்கதைகளையும் ஜதீகங்களையும் வாழ்வின் ஆதாரங்களையும் கொண்டிருத்தல், விருந்தோம்பி, உண்டு களித்தல், பழமை நாட்டம், விடுகதைகள், பழமொழிகள், கதைப்பாடல்கள் மூலமான பொழுது போக்குகள், ஆடிப்பாடு வேலை செய்தல், மற்றவர்களுக்கு உதவியாக இருந்து செயற்படுதல் சடங்குகளை பின்னற்றுதல், நம்பிக்கைகள் போன்ற பாரம்பரிய பயன்பாடுகளினாடாக ஏற்படுத்தப்படும்.

நாட்டார் பாடலானது தொன்று தொட்டு வந்த வாய்மொழியாகவும், பின்னர் காலமாற்றங்களுக்கு ஏற்ப சில திரிபுகளுக்கு உட்பட்டு எழுத்து வடிவங்களாகவும் பேணப்பட்டு வருகின்றன. பாமரமக்கள் மத்தியில் வாய்மொழி இலக்கியங்களே காலம் காலமாக வழக்கிலிருந்து வருகின்றன. இவை உயிர்த்துடிப்புள்ள இலக்கியங்களாகவே இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனித வாழ்வின் பல்வேறு உணர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப பண்டைய வாழ்க்கை முறை, போரியல் முறைகள், பண்பாடு சமூக பொருளாதாரம் குழல் பற்றியெல்லாம் எனிய பாடல்களாகவும் கலை வடிவங்களாகவும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. எழுத்து வசனம் அறியா மக்களினால் பாடப்பட்ட வாய்மொழி இலக்கியம் ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தினை பண்பாட்டினை மேம்பாட்டினை அறிவற்கு துணை செய்யும் கருவிகளுள் ஒன்றாகும்.

சங்க காலத்தில் இருந்து இன்று வரை கிராமிய மக்களுடன் இணைந்து விட்ட பள்ளு, அம்மானை, குறவுஞ்சி, ஊஞ்சல், கும்மி முதலிய நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள் செய்யுள்ளூடாக பின்பற்றப்பட்டு வருவதைக்காணலாம். உள்ளத்து உணர்வுகளின்வெளிப்பாட்டை சுவைபட வெளிப்படுத்துவதற்கான சிறந்த ஊடகம் பாட்டு வடிவமே. அன்று சாதாரண அடிநிலைகளில் உள்ள மக்களின் சின்னங்களைக்கும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்கிய நாட்டார் பாடல்களின் பரந்துபட்ட வியாபகமே பிற்காலத்தில் தனித்துவமான நாட்டாரிலக்கியமாக பரிணமித்துள்ளது. உலகின் சகல மொழிகளிலும் “ஏட்டிலக்கியம்” என்று கூறப்படுகின்ற செந்நெறி இலக்கியம் தோற்றும் பெறுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வாழ்மொழி மரபில் வரும் நாட்டாரிலக்கியம் தோற்றும் பெற்று மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற மக்களினின் தேவைகளை ஒட்டி எழுந்த தொழில் முயற்சிகள், சுயபாதுகாப்பு அதனால் எழுந்த தொழில் முயற்சிகள், சுயபாதுகாப்பு, அதனால் எழுந்த நம்பிக்கைகள், சகுனம்பார்த்தல், சடங்குகள் நிமித்தம் என்பவற்றை அடியாற்றியே நாட்டார் பாடல்கள் தோற்றும் பெற்றன. இத்தகைய பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு கிராமிய மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கும் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்கும் நவரசங்களுக்கும் ஏற்ப அசைவியக்கத்தை ஏற்படுத்தும் போக்குமே காரணங்களாக அமைகின்றன.

“கவி தோன்றிய சமூக அமைப்பு விவசாயத்தை முக்கியமாகக் கொண்டது. நவீன கைத்தொழில்கள், இயந்திர மயமாக்கல் என்பன ஏற்படுவதற்கு முன்னரான அவசரமற்ற ஆறுதலான வாழ்க்கை முறை அதுவாகும். கவிபாடுவதற்கும் பாடுவதைக் கேட்டு ரசிப்பதற்கான போதிய அவகாசமும், காலமும், நேரமும், அம்மக்களும் இருந்தன. வேலை நேரங்களிலும் ஒய்வு நேரங்களிலும் பாடி மகிழ்ந்தன. வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன இல்லாத காலமது. விவசாய சமுதாயத்தில் இப்பாடல்கள் தோன்றிய காரணத்தினால் பெரும்பாலானவை வேளாண்மைச் செய்கையோடு தொடர்புடையதாயுள்ளன. இறைக்காப்பு, தாலாட்டு, சாய்ந்தாடு, விளையாட்டு, வேடுக்கை, எலிப்பாட்டு, அன்புப்பாட்டு, மாப்பிள்ளை வாழ்த்து, நடைவழிச்சிந்து, கோலாட்டம், கும்மி, குறாவளிக்காவியம், மழைக்காவியம், மோதிரக்கவி, யானைக்காதல், அருவிவெட்டுப்பாடல் என்பனவாகும்.

குழந்தைப்பாடல்களினுள் அடங்கும் தாலாட்டு, சாய்ந்தாடு, விளையாட்டு, வேடுக்கைப்பாடல்கள் என்பன அன்றைய சமுதாய நிலையில் குழந்தை வளர்ப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தாலாட்டு, ஓலாட்டு, ஓராட்டு என்பல்வேறு சொற்களினாலம் அழைக்கப்படும் இவற்றினைப் பாடுவதில் நடவடிக்கையைத்தாண்டிய பெண்களே சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. குழந்தையைத் தொட்டிலிட்டு அல்லது தனது தோளில் மடியில், கைகளில் ஏற்திவைத்து தாலாட்டுப் பாடப்படும் செவி உணர்வு மூலம் பெறப்படும் ஒசை அமைதியே ஆம்பத்தில் பிள்ளைகளுக்கு முக்கியமானதாகும். தூண் கேட்கும் சொற்கள் விளங்காத நிலையிலும் அவ்விசை அமைதியில் குழந்தைகள் உறக்கம் கொள்கிறது. குழந்தையை நித்திரையாக்கல், அமைதிப்படுத்தல், பாலுாட்டல், உடற்பயிற்சி, இசையுணர்வு, இறையருள் வேண்டல் மகிழ்ச்சி வெளிப்பாடு

எதிர்கால இலட்சிய வளர்ப்பு, பரம்பரைப்பெருமை கூறல், குடும்பநிலை கூறல், ஊரில் இருப்போர்க்கு தனது கருத்தை புலப்படுத்தும் வகையில் பாடப்படுகிறது. தாய் தனது குழந்தையை துயிலசெய்வதற்காக

“ ஆராரோ ஆரிவரோ.....

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு.....” எனப்பாடுகின்றாள்.

கிராமிய சமுதாயம் தமது பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களில் ஒன்றாக விளையாட்டையும் கொண்டிருக்கிறது. ஆண்களுக்கான விளையாட்டையும் கொண்டிருக்கிறது. ஆண்களுக்கான விளையாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் உடல் வலிமையோடு சம்பந்தப்பட்டவையே. ஓட்டம் ஆட்டம் கூடியவாயுள்ளன. போர்^க தேங்காய் அடிதல் சுரைக்கான் அடித்தல், கிட்டிப்புள் அடித்தல், வாள் அடித்தல், கட்டைப்பந்து, மட்டைப்பந்து, கிளித்தட்டு, நொண்டியடித்தல், காவடி என்பன அவ்வாறான விளையாட்டுக்களாகும். விளையாடும் போது சிறுவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து “சின்னச்சின் வண்டி கட்டி.....” எனப்பாடுகின்றார்கள். சிறுவர், கட்டினை^{கட்டு} மட்டுமல்லாது வளர்ந்தோரும் இவற்றில் ஈடுபடுவர். சங்ககாலப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவி என்பவரோடு தோழி, பாங்கன், தாய் ஆகியோரும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றார்கள். இதையடியோற்றி நாட்டார்பாடல்களைத்தொகுத்தோர் தலைவன் கூற்று, தலைவி கூற்று, தோழிக்கூற்று தாய்க்கூற்று எனும் அமைப்பில் பாடல்களையும் தொகுத்து தமது வசதிக்காக அவ்வாறு செய்து கொண்டேயென்றி உண்மையில் அவ்வாறான அமைப்புக்கிடையாது.

வேலை நேரங்களில் தம் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் பொழுது போக்கிற்காகவும் பாடப்பட்டவையாகும். குட்டுக்களவெட்டியில் அல்லது இரவில் வண்டில் ஓட்டிச்செல்லும் போது ஒருவரோ அல்லது பலரோ பாடுவர். முக்கியமாக விவசாயப்பணிகளில் ஈடுபடுவோரிடையே தான் இத்தகைய அன்புக்கருவிகள் அதிகம் பாடப்படுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக தாராக்காவல், வேலிக்காவல், குட்டுக்காவல் என்பவற்றில் ஈடுபட்டு தனிமையில் இருக்கும் போது பாடப்படும் கவிகள் மிகச்சுவையானவை ஆகும். சிலவேளைகளில் ஆனும் பெண்ணும் மாறிமாறிப் பாடியிருப்பர். மூஸ்லீம் கிராமிய அமைப்பில் ஓர் ஆனும் பெண்ணும் தனிமையில் சந்தித்து தமது காதல் உணர்ச்சிகளைப் பாடல்களாக வெளியிட்டிருப்பர் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகையால் காதற்பாடல்கள் பாடும் போது “பாவனைப்பாடல்கள்” எனக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் ஆணாகவும் மற்றவர் பெண்ணாகவும் பாவனை செய்து மாறிமாறிப்பாடுவர். கணவன் கடலுக்கு மீன்பிடிக்க செல்கின்றான். அவனின் வருகைக்காக கரையோரத்தில் அவனது மனைவி உணவுடன் காத்திருக்கின்றாள். தன்னைக்கண்டதும் தனது மகிழ்ச்சி பொங்கப்பாடுகின்றாள். பின்வருமாறு

“ ஏலையேலோ.....

தத்தையா ஏலையேலோ.....”

அதே போல பிரசவச்சடங்கின் போது தனது மகனைப்பார்த்து தாய் பின்வருமாறு பாடுகிறாள்.

“அரிசிப்பொதியோடும் வந்தீரோ - தம்பி

அரிசி மலை நாடும் கண்ணரோ - தம்பி”

பருவமடைந்த பெண்ணைப் பால் அறுகு வைத்து நீராட்டும் போது

விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகனே முன் நடவாய்

கந்தனுக்கு முன் பிறந்த கணபதியே.....” என இறைவனை நினைத்துப் பாடப்படுகிறது.

தென்னம் பிள்ளைக்கு சாமர்த்திய சடங்கின் போது “தென்னம் பிள்ளைக்கு கலியாணம், எங்கள் வீட்டில் தடல்புடலாம்.....” எனப்பாடப்படுகிறது. திருமணச்சடங்கின் போது மணமகன் குழிமக்களால் “முத்தாலே ஆலாத்தி தானெடுத்து.....” எனப்பாடும் போது அதற்கு பதிலாக மணமகள் வீட்டாரல் “பள்ளவயலுடைய பாண்டியனான் தன் மகனை.....” எனப்பதிலுக்கு பதிலாக பாடுகின்றனர். “படகோட்டி” என்ற திரைப்படத்தில் கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடுகின்றார்

“தரைமேல் பிறக்க வைத்தேஷன் - எங்களை

தண்ணீரில் மிதக்க வைத்தான்” இப்பாடல் மூலம் கரையோர மக்களின் வாழ்வு சித்திரிக்கப்படுகிறது.

ஒரு விவசாயி ஏற்பட்டும் போது உழவு, நாற்று நடுகை, துலாமிதித்தல், பள்ளுப்பாடல், காவல்பாடல், அருவி வெட்டுப்பாடல், குடு அடித்தலின் போது பாடல்களை பாடுகின்றான். உழவன் ஏர்மங்கலத்தில் போது “பட்டி பெருக வேண்டும் தம்பிரானே.....” என தம்பிரானை வேண்டிப் பாடுகின்றான். வயலில் வேலை செய்யும் ஆண் பெண்ணைப்பார்த்து பின்வருமாறு பாடுகின்றான் “கண்ணாடி வளையல் போட்டு களை எடுக்க வந்த புள்ளே

கண்ணாடி மின்னலிட களையெடுப்பு பிந்துதடி.....” எனப்பாடுகின்றான். அதற்கு பதிலாக காதல் உணர்வு ததும்பும் வண்ணம் பதிலுக்கு பெண் பின்வருமாறு பாடுகின்றாள்.

“வாய்க்கால் வரம்புச்சாமி வயல்காட்டு பொன்னுச்சாமி

களையெடுக்கும் பெண்களுக்கு காவலுக்கு வந்தசாமி.....” எனப்பாடல் தொடர்கிறது.

பெண்கள் நெல்குற்றும் போது தம்மை மறந்து களைப்புத் தெரியாது இருப்பதற்கு எல்லா பெண்களம் சேர்ந்து “நெல்லுக்குத்துற பெண்ணே, சும்மா பார்க்குற என்ன.....” எனப்பாடுகின்றனர்.

குழந்தை இல்லாத தாயைப்பார்த்து சமூகத்தார் “மலடி மலடி என்று மாநிலத்தார் ஏசாமல்” எனப்பாடுகின்றனர்.

குராமிய தெய்வங்களை வழிபடுவதற்கு கரகம், கும்மி, கோலாட்டம், காவடி, செம்புப்பாடல் என்பன பாடப்படுகின்றது. மரணவீட்டின் போது ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றது.

நாட்டார் பாடல்களில் பாடும் போது பிரதேசத்தின் தனித்துவம், மற்றும் சமூக அமைப்பின் இயல்பான தத்துவம், மற்றும் சமூக அமைப்பின் ஒழுக்கம், எனிய மொழி நடை, தெளிவான கருத்து வெளிப்படும் தன்மை கருத்துக்களை ஒளிவு மறைவின்றி நேரடியாகச் சொல்லும் பாங்கு, உள்ளதை உள்ளவானே கூறும் பாங்கு, எனிமையான இசையுடனும், சந்தத்துடனும் பாடப்படக்கூடியவை, பொதுவாக இலக்கண வரையறைக்கு உட்படாத போதும் எதுகை, மோனை, அடுக்குத்தொடர், இரட்டைக்கிளவி போன்ற அமைப்புக்கள் காணப்படும்.

ஓருவருக்காக பிற்பாடுவது, தாங்களாகவே பாடுவது என்ற இருநிலைத்தன்மை கொண்டிருக்கும். தோன்றிய காலத்தை தெளிவாக வரையறை செய்ய முடியாத நிலை, இசைக்கருவிகள் தேவையில்லை, பிழருக்காகப் பாடப்படுவதில்லை. இவற்றுக்கெனக் கேட்போர் எவரும் தேவையில்லை. பெரும்பாலும் இவை தன்னுணர்ச்சி பாடலாகவே இருக்கும். கள்ளங்கபடமற்ற மனிதர்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டின் மூலம் கிராமிய மக்களின் காதல் உறவுகள் பின்னைப்பாசம், குடும்ப உறவு என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்ள உதவும். கிராமப்புற வாழ்க்கை ஒழுக்கங்களையும், அம்மக்களின் சீவனோபாய முறைகளையும், மதிநுட்பங்களையும், ஆக்கத்திற்கனையும் கற்பனையாற்றலையும் காட்டுவன. தனியிசையையும் கூட்டிசையையும் கொண்ட பாடலாக இருக்கும். பாடல்களின் சொல்லும் பொருளும் திரும்ப திரும்பவரும் தன்மை காணப்படுதல் இப்பண்பு பாடல்களுக்கு அழகுணர்ச்சி ஊட்டுவதோடு பாற்பொருளுக்கு அமைய உணர்ச்சி நிலையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு நாட்டார் பாடல்களின் மூலம் ஒரு சமூகத்தின் அமைப்பையும் பாரம்பரியங்களையும், அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. எந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தாலும் நாட்டார் பாடல்களை அறியாது அவற்றின் மகிமைகளையும் குன்றாது பாதுகாத்து எமது நாட்டின் வளத்தைக் காப்போமாக, நாட்டார் பாடல்களினாடாக எமது நாட்டின் வளங்களை எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் பறைசாற்றிடுவோம். நவீன இலத்திரணியல் சாதனங்களின் வருகையால் பண்டைய நாட்டார் பாடல்களின் போக்கையும் இலக்கையும் மாற்றியுள்ளது. நாட்டார் பாடல்களின் மகிமை குன்றாது அதனையும் வளர்த்து இலத்திரணியல் சாதனங்களையும் பயன்படுத்துவோம்.

“நாட்டுவளம் பெருகட்டும்
 நாட்டுப்புற மக்களும் வாழ வேண்டும்
 நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் ஒலிக்கட்டும்
 நாட்டுப்பாடல் மேலும் வளர வழிவகுப்போம்
 வளர்க நாட்டுப்பாடல்
 வாழ்க நாட்டுப்புற மக்கள்”

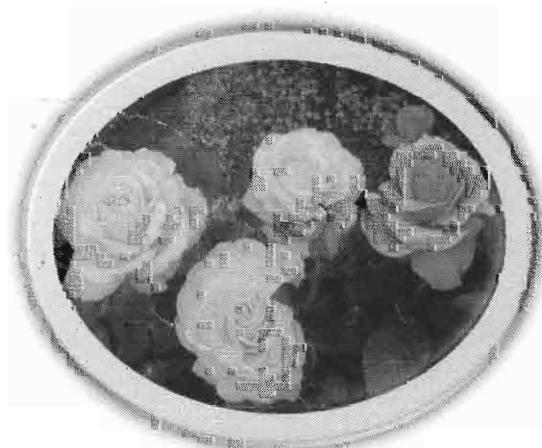
ஆக்கம்:-

சி.லக்சியா

கலைப்பிரிவு(2012)

செல்வழுள்ளவன் - இறைவனைத் தன் சட்டைப்பையில் வைத்திருக்கிறான்.
 ஆனால் ஏழையோ இறைவனைத் தன் இதயத்தில் வைத்திருக்கின்றான்.

-இஸ்ரேல்-

ஒன்றுபட்டால் உணர்ந்து வரும்போது

இன்றைய காலகட்டத்தில் அதாவது இருபத்தேராம் நூற்றாண்டில் இந்த ஒற்றுமை என்பது மிகவும் மனிதர்களுக்கு எதிர்பாலி ஆகக் காணப்படுகின்றது. ஏன் என்றால் இன்றைய காலகட்டத்தில் மனிதர்கள் அதாவது சுயநலமாகச் செயற்படுகிறார்கள். எல்லாம் எனக்கே என்னுடைய என்னும் கொள்கையில் இருப்பதால் அவர்கள் தனிமையில் வாழ்வதால் அவர்கள் இனிமையாக வாழ்முடியும் என எண்ணக்கூடாது.

ஏன் என்றால் ஒரு பிரச்சினை ஏற்படுமாயின் அதனை தனியாக ஒருத்தன் நின்று அதனை வெல்ல முடியாது. ஏன் என்றால் ஒருவனால் வெல்ல முடியாததை பலபேர் சேர்ந்தால் தான் வென்று முடியும். அதனாலேயே “ஒற்றுமையே பலம்” என்று கூறுவார்கள்.

ஆதிகால மனிதனானவன் வேட்டையாடுதலில் ஈடுபட்டான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும், அவன் கூட்டம் கூட்டமாகத் தங்கி இருந்து தனக்குத் தேவையான உணவை தாமே வேட்டையாடி உண்டு இரவில் கூட்டம் கூட்டமாக இருந்து தங்கள் தீர்மானம் ஒன்றை எடுத்து அவர்கள் ஒற்றுமையாக செயற்படுவார்கள் அவர்கள் எல்லோரும் மரம், மலை, ஆறு என்பதை எல்லையாகக் கொண்டு தங்கள் இருப்பிடம் அமைத்தனர் ஏன் என்றால் தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக தான். இருந்தாலும் விலங்குகள் மூலம் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிட்டாலும் என்று எண்ணி அவர்கள் இயற்கையை நம்பாது தாம் எல்லோரும் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து ஒற்றுமையாக இருந்தார்கள் என்பது எமக்குத் தெரியும் இருந்தாலும் நாம் சொத்து ஆசை உடையவராக இருப்பதால் ஒற்றுமை இல்லாது தனிமையில் வாழ்கின்றனர். நாம் இன்றைய காலகட்டத்தில் நண்பர்கள் தான் எமக்கு முக்கியம் நாம் சிறுவயதில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளாவிட்டாலும் ஆபத்து ஏற்படும் போது நாம் எம்மைக்காப்பாற்ற முடியாது.

நாம் இன்று ஒற்றுமையாக குடும்பம் சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் ஓர் சிறிய பிரச்சினை என்றாலும் உடனே அதனைப் பெரிதாக்கி பிரிந்து விடுகின்றார்கள் அவ்வாறு பிரிந்து இருந்தால் ஓர் ஆபத்து ஏற்பட்டாலும் எம்மைக் காப்பாற்ற முடியாது. நாம் ஆதிகால மக்கள் சேர்ந்து இருந்தாலும் அவர்கள் பிரச்சினை ஏற்பட்டாலும் அதனைத் தீர்த்து நாம் ஒற்றுமையாகத்தான் வாழ்வார்கள். ஏன்னென்றால் அவர்களுக்கு தெரியும் “ஒற்றுமையே பலம்” அதனது சிறப்பு ஆனால் அக்கால மக்கள் கல்வி அறிவு இல்லாது விட்டாலும் சிறந்த நுண்ணறிவு உடையவர்கள்.

ஆனால் இன்றைய கால மக்கள் எவ்வளவோ முன்னேறினாலும் இந்த ஒற்றுமையின் சிறப்பை தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். நாம் பழவைகளைப்பார்த்தால் தாங்கள் உணவு உண்ணும் போதோ அல்லது வேறு இடங்களுக்கு செல்லும் போதோ தாம் கூட்டமாகச் செல்லும் என்றால் அவற்றுக்கு தெரியும் இந்த ஒற்றுமையின் முக்கியமும் பெறுமதியும் அப்படிப்பட்ட ஜந்தறிவு கொண்டவையே இவ்வளவுக்கு ஒற்றுமை உடையதாக இருக்கின்றது. ஆனால் பகுத்தறிவு கொண்ட மனிதனுக்கு

ஏன் ஒற்றுமையின் முக்கியம் தெரியவில்லை என்றால் அவர்களின் அகங்காரமும் அவர்களின் சொத்து ஆசையும் காரணமாகும் ஆதிகால மனிதன் இல்லங்களை கூடாரம் கூடாரமாக கட்டி ஒன்று இரண்டு பண்டமாற்று பொருளாதார முறைப்படி சந்தோசமாக தமது வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார்கள்.

நாம் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒர் தெல்லியில் மாடி வீடுகளை அமைத்து அதில் தனிஒருவரும் வாழ்கின்றனர். இவற்றுக்கு காரணம் என்ன என்றால் அவர்கள் ஒற்றுமை இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். நாம் இன்றைய காலகட்டத்தில் அஸலவர்களுடன் ஒற்றுமையாக இருப்பதில்லை அயலவர்கள் எமக்கு தேவை இல்லை என்று அவர்களுடன் வீண்வாதம் புரிந்து கொள்கின்றோம். இதனால் எமக்கு ஒர் பிரச்சினையோ அல்லது சண்டையோ ஏற்படும் போது எம்மை வந்து காத்து எமக்கு ஆறுதல் வழங்குவது அயலவர்களே காரணம். அயலவர்கள் எமக்கு உண்மையாக உதவுவார்கள் என்ற அறியாமல் நாம் அவர்களுடன் ஒற்றுமையாக இருக்காது வீண்வாதம் புரிகின்றோம் இதனையே கூறுவார்கள் “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு”. அடம்பன் கொடி ஒன்று திரண்டிருந்தால் அகற்றுவது சுலபம் ஆனால் பல கொடிகள் திரண்டு இருந்தால் அதனை அழிப்பது கடினம். இதில் இருந்து என்ன தெரிகின்றது என்றால் ஒற்றுமையாக தாம் இருப்போமானால் நாம் எதனையும் சாதித்து விட முடியும் இதற்கு ஒரு சிறிய கதை ஒன்றை விளக்குகின்றார்கள். ஒரு கதையாசிரியர் என்ன என்றால் ஒர் ஊரிலே பல மாணவர்கள் ஒர் ஆச்சிரிமத்தில் கல்வி கற்று வந்தார்கள். அங்கு மாணவர்களின் ஒற்றுமையைக் கண்ட ஆசிரியர் அவர்களை வெளி உலகம் காட்டி சென்று விட்டு பின் ஆச்சிரிமத்தில் அழைத்து சென்றார். இதனால் அங்கு சிலவகையான பொருட்களை கண்டு ஆசை கொண்ட மாணவர்கள் தங்களுக்கு தங்களுக்குள் சண்டை பிடித்து தாங்கள் பிரிந்து கொண்டார்கள். இதனால் குருவிற்கு ஒற்றுமையை விபரிக்க என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை உடனே மாணவர்கள் ஒற்றுமைப்படுத்த பல முயற்சி எடுத்தும் அவர்கள் தங்களது சண்டையை நிறுத்தாது அவர்கள் எடுத்தார் மீது ஒருத்தர் குருவிற்கு குறை கூறி சண்டை பிடித்தனர்.

பின்னர் சிறுநேரத்தின் பின் சண்டைமுடித்தும் குரு சில ஈர்க்கை எடுத்துக்கொண்டு வருமாறு கூறினார். மாணவர்களை அழைத்து ஒரு ஈர்க்கை முறிக்கும் படி கூறினார் முறித்தனர். பல ஈர்க்கை கொடுத்து சேர்த்து முறிக்கும் படி கூறினார். அவர்களால் முறிக்க முடியவில்லை இதனால் அந்த குரு ஒற்றுமையின் பலத்தை விளக்க முன்வந்தார் என அறிந்த மாணவர்கள் தாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வாழுத்தொடங்கினார்கள். நாம் இன்றைய காலத்தில் இன, மத, மொழி, சாதி எனப் பாகுபாட்டை காட்டி ஒதுக்கி விடுகின்றோம். எனவே நாம் எல்லோரம் ஒற்றுமையாக இருந்து நாம் எப்பிரச்சினையையும் வென்றுவிடலாம் எனக்கூறி எனது கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

ஆக்கம்:-

சி.நிரோஜனன்

கலைப்பிரிவு(2012)

இயற்கை வளங்களைக் காத்திடல்

இயற்கை அன்னை பேரெழில் மிக்கவள். அவள் நமக்கு எத்தனையோ வளங்களைத் தன் அருட்கொடையாகத் தந்துள்ளான். அவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானது காட்டு வளமாகும். இது நமக்குக் கிடைத்த அருஞ்செல்வமாகும். மிக்க கவனத்துடன் பேணிக்காக்கப்பட வேண்டிய பெருஞ் செல்வமாகும். மனித சஞ்சாரமற்ற வனப்பிரதேசங்களை மட்டுமன்றி மக்கள் வாழும் குடியிருப்புப் பகுதிகளிலுள்ள பயன் தரும் மரக்குலங்களையும் காடு என்னும் சொல் குறிக்கின்றது.

நமது நாடு இயற்கை வளம் நிறைந்த நாடு. மலைவளமும், நதிவளமும், காட்டு வளமும், மண்வளமும், பாறை கனிய வளமும் கொண்ட அழகிய நாடு இந்நாட்டில் முன்னர் பெருமளவு பகுதியில் பண்தரும் மரங்களான கருங்காலி, முதிரை, தேக்கு, வேம்பு, பாலை, மலைவேம்பு, சமண்டலை போன்ற மரங்கள் நிறைந்திருந்தன. குடியிருப்புப் பகுதிகளில் வேம்பு, பலா, தென்னை, பனை, கழுகு, புளி, இலுப்பை, ஈரப்பலா போன்றவற்றை மக்கள் நட்டு வளர்த்தனர். அவை பெருமளவில் பயன் தந்தன. இதனால் மக்கள் இம்மரங்களைத் தம் வருங்காலச் சந்ததியினரும் பயன் பெறும் வகையில் பேணிக்காத்து வந்தனர். ஆனால் இன்றுள்ள நிலை என்ன? ஒரு கணம் எண்ணிப் பாருங்கள். காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. குடியிருப்புப் பகுதிகளில் உள்ள காடுகளை அழிக்கப்படுகின்றன. குடியிருப்புப் பகுதிகளில் உள்ள மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. காடுகள் அருகிவிட்டன. காட்டு விலங்குகள் குறிப்பாக யானைகள் மக்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குட்பகுந்து நாசம் விளைவிக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் வாழ்விடத்தை நாம் அழித்தால் அவை தான் என்ன செய்யும்? சற்று சிந்தியுங்கள். குடியிருப்புப் பகுதியில் வானோங்கி நின்ற பெரிய மரங்கள் எல்லாம் தறிக்கப்படுகின்றனவே தவிர அவற்றுக்குப் பதிலாகப் புதிய மரக்கன்றுகள் எதுவும் ணடப்படுவதில்லை. நம்முன்னோர் நமக்குப் பயன்பட்டுமென நாட்டிய மரங்களையே நாம் அழிக்கின்றோம். நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்காக நாம் ஏதும் செய்கிறோமா? ஏன்றால் எதுவும் இல்லை. இது மிகவும் வேதனைக்குரிய செயலாகும் எண்ணிப் பாருங்கள்.

காடுகள் அழிக்கப்படுவதற்கு மரங்கள் தறிக்கப்படுவதற்கு இன்று முதன்னைக் காரணியாக விளங்குவது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கமே மக்கள் தொகைக்கேற்ப விவசாயம் பெருக வேண்டும். விவசாயம் பெருகுவதற்கு போதிய நிலம், மூலதனம், மூலப்பொருட்கள் வேண்டும். இதன் பொருட்டுக் காடுகளை அழிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு உள்ளது. புதிய புதிய குடியேற்றக் திட்டங்களை உருவாக காடுகள் அழிக்கின்றார்கள். அதே வேளையில் பெருகி வரம் சனத்தொகைக்கேற்ப பெருமளவு ஏரிபொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டும் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. சனத்தொகைப்பெருக்கம் காரணமாக நாடு முழுமையும் வீட்டுப் பிரச்சினை தலைதூக்கியுள்ளது. வீற்றோர் புதிய வீட்களை அமைத்துக் கொள்ள மரங்கள் பெருமளவில் வெட்டி

வீழ்த்தப்படுகின்றன. கதவுகள், திராந்திகள், யன்னல், தளபாடங்கள் செய்வதற்கு பாரிய மரங்கள் நாள்தோறும் வெட்டப்படுகின்றன.

மக்கள் தொகைப்பெருக்கத்திற்கேற்ப புதிய புதிய குடியேற்றங்கள் உருவாகின்றன. தொடர் மாடிகள் தோன்றுகின்றன. புதிய நகரங்கள் உருவாகின்றன. வீடுமைப்புக்காக வயல் நிலங்களும், தென்னாந் தோட்டங்களும் பயன்படுகின்றன. இவ்வாறு எங்கு நோக்கினும் மரங்கள் அழிக்கப்படுதலையே நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்நிலை தொடருமானால் எதிர்காலம் என்னாவது? தீர்க்க தரிசனமின்றி மேற்கொள்ளப்படும் காடழிப்பினால் நாட்டின் குழல் பெரிதும் மாசடைகின்றது. மழைவளம் குன்றுகிறது. நீர்த்தேக்கங்கள் வற்றி வறண்டு விடுகின்றன. இதனால் நாட்டின் மின் உற்பத்தியே பெரிதும் பாதிப்படும் நிலை உருவாகிறது.

காடுகள் அழிவதாலேயே நமது நாட்டின் மழை வளம் குன்றுவதாக ஆய்வாரள்கள் கூறுகிறார்கள். மரங்கள் பெருமளவு அழிக்கப்படுவதால் மழைக் காரணிகளில் ஒன்றான ஆவியுயிர்ப்பு பாதிக்கப்படுகின்றது. காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் பரந்த மரங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்படுவதால் மண்ணரிப்பைத் தடுத்திட முடியாது போகிறது. அடிக்கடி மலைநாட்டுப் பகுதிலில் தோட்டங்களிலே மண்சரிவு ஏற்படவும் இதுவே காரணமாகும். மண்வளம் மட்டுமன்றி மக்கள் வாழ்வும் பாதிப்படுகிறது. காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் காடுகளில் வாழும் உயிரினங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றையும் மக்கள் வேட்டையாட முற்படுகின்றனர்.

மரங்கள், காபனீரெக்ஷைட்ப் பெரிதும் உட்கொள்கின்றன. அவற்றைப் பெருமளவில் அழிப்போமாயின் வளிமண்டலத்தில் அதன் அளவு மிகுதியாகும். ஆதனால் குழல் மாசடைவதோடு மக்கள் வாழமுடியாத நிலையும் உருவாகும். இத்தகைய பேராபத்தினைத் தடுத்திடும் வகையிலேயே அரசு வனவளங்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட்டுள்ளது. காட்டு வளங்களை அழிப்போருக்கு எதிராக நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. வனவள அமைச்சர் எனத்தனியானதோர் அமைச்சையும் அமைத்துள்ளது. இவ்அமைச்சின் மூலம் கூட்டு வளங்களைப் பேணவும் மரம் நாட்டுப்பணிகளில் மக்களை ஈடுபடுத்தவும் முயன்று வருகிறது.

இந்நிலையில் தமது கடைமை முக்கியமானதாகும். ஒவ்வொருவரும் வீட்டுக்கொரு மரம் நடுவோம். நாட்டு வளம் பெருக்குவோம் என்ற இலட்சியத்துடன் செயற்பட வேண்டும். இது நமது நலனுக்கன்றி நமது வருங்காலச் சந்ததியினரின் நலனுக்காக நாம் செய்யும் நற்பணியாகும். வீட்டுவளவுகளில் மா, பலா, தென்னை, பனை, வேம்பு முதலிய மரக்கன்றுகளை நாட்டுவதற்கு உள்ளதி பூண வேண்டும். மரநடுகையின் மூலமே வீடும் நாடும் நலம் பெற முடியும். வெகுசனத்தொடர்புச் சாதனங்கள் பலவும் தற்போது மரநடுகையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி வருகின்ற மை வரவேற்றற்றக்ரியதாகும். இவற்றின் மூலம் மக்கள் மனங்களில் மரநடுகையின் அவசியம் உணரப்படும். ஒரு மரத்தை வெட்ட முன் அதற்குப் பதிலாக ஒரு மரக்கன்றை நாட்டிய பின்னரே வெட்டுவோம் என மக்கள் உறுதியேற்கவேண்டும். இறுதியாக நமது

வருங்காலச் சந்ததியினரின் நல்வாழ்வுக்கு மரம் நடும் இயக்கத்தில் ஒன்றிணைவோம். ஆமலும் இயற்கை வளங்களின் மற்றுமொன்றாக நீர்வளத்தை நோக்குவோம். புமியில் உணிர்கள் காணப்படுவதற்கு நீரே காரணமாகும். இது இயற்கை வளங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதற்கான கேள்வி நாளுக்கு நான் அதிகரித்து வருகின்றது. இதனால் எதிர்காலத்தில் குழந்தைகளுக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் என்ற அச்சம் நிலவுகின்றது. மண்ணும் காற்றும் இணைந்து உணிரினங்களின் வாழ்வுக்கு தேவையான உணவு சக்தி என்பவற்றை நீரே வழங்குகின்றது. எனவே நாம் எல்லோரும் நீரை சிறந்த முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும்.

அதாவது வீணாகச் சென்று கடலையடையும் நன்னீரைச் சேமிக்க செயற்றிட்டங்களை உருவாக்கல், மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி நீரைச்சிக்கனமாக பயன்படுத்தும் முறைகளை அறிமுகப்படுத்தல். நீரை மீள் சுழற்சிக்கு உட்படுத்தல். மழை நீரை அறுவடை செய்தல். முதலிய அறிவுறுத்தலுக்கிணங்க நாம் எல்லோரும் நீர் வளத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்போம்.

“இயற்கை வளத்தைப் பாதுகாக்க

மகிழ்வுடனே வாருங்கள்

இயற்கை வளத்தின் பயன் தெரிந்து

நாங்கள் இயற்கை வளத்தை

பாதுகாப்போம் வாருங்கள்”

ஆக்கம்:-

பே.நிசோதரன்

கலைப்பிரிவு(2012)

ஒரு வெளவால் வீட்டிற்கு இன்னொரு வெளவால் வந்தால், அதுவும் தொங்கிக் கொண்டு தான் இருக்க வேண்டும்!

புகைத்தல், போதைவஸ்த்து பரவனை மக்களின் வரழ்வில் ஏற்படுத்தும் மற்றும்

அரக்க குணம் படைத்தோரினைக் குறிக்கும். உண்மையிலே அரக்கர்களாக இருப்போரினைக் குறித்தும் நாம் அதிகம் கேள்விப்பட்டு இருக்கின்றோம். அரக்கர்கள் எனப்படுவார்கள் மிருகக்குணம் படைத்தவராவார். இவர்களை இரத்த உறிஞ்சிகள் எனவும் அழைப்பார். இவர்களால் இவர்களுக்கே ஆபத்து உண்டாகக் கூடிய வாய்ப்புண்டு. இவ்வரக்கர்களின் தன்மையை ஒத்தது தான் போதைப்பொருட்கள் எல்லாமே.

போதைப்பொருட்களின் உள் அபின், கஞ்சா, ஹோரேயின் பவுடர், குடு, ஹிநோயின், சார்யம், மதுசாரம் என்பன அடங்கும். போதைப்பொருட்கள் முங்காலத்தில் சிறிய அளவில் காணப்பட்டு வந்தாலும் ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபத்து ஒன்பதாம் ஆண்டிற்கு பின்னர் உல்லாசப்பிரயாணிகளின் வருகையாலும் சர்வதேச போதைப்பயங்கரவாதத்தாலும் பெருமளவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. போதைவஸ்த்து பொருட்கள் உண்டோர் தமது செயல்களில் அரக்கர்களின் தன்மையை ஒத்து இருப்பார்கள். “குடிகாரன் பேச்சு விடிஞ்சாலே போச்சு” எனும் பழமொழிக்கேற்ப அடிமை ஆகின்றவர்கள் தமது நிலையை மறந்தே காணப்படுகின்றனர். குடி ஒரு போதை தரக்கூடிய வஸ்து ஆகும். புகைத்தல் பொருட்களாலும் பல குடும்பங்கள் சீரழிந்து கொண்டு செல்கிறது. மது அருந்துபவனை மட்டும் மயக்குவது கிடையாது, அவனைச் சார்ந்தோரையும் மயக்குகிறது. குடும்பங்களை எடுத்து நோக்கும் போது அது மிகவும் பாதிக்கிறது.

~~வேலையில்~~ வாங்கும் சம்பளத்தை புகைத்தலில் போதையில் செலவழித்து விட்டு அதன் மயக்கத்தில் தெருவிலே விழுந்து கிடக்கின்றான் நிலைமை தெரியாது போதைவஸ்து, புகைத்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவோருக்கு கண்தெரிவது கிடையாது. அற்பாடுசை உதயமாகின்றது போது குடிக்க வேண்டும் குடித்து விட்டு ஏதேதோ பிதற்ற வேண்டும். “குடி மதியையும் கெடுத்து விட்டு விதியையும் மாற்றி அமைக்கின்றது. குறிப்பாக புகைத்தல், போதைவஸ்தில் ஈடுபடுபவர்கள் பெண்களை வருத்துவதில் கைவந்த கலையாக காணப்படுவார்கள். புகைத்தல், போதைவஸ்து பாவனை அந்நியகலா~~சா~~ரத்தை சேர்ந்தது. இதனை உணராத பலர் தாழும் பாவித்து பிறரையும் கடைப்பிடிக்க வைத்து தம்மை மாய்த்துக் கொள்கின்றனர். வாழ வேண்டிய வயதில் உயிரை மாய்த்துக்கொள்கின்றனர். நாம் இவற்றை முதலில் விருப்போடு நாடினாலும் பின்னர் அடிமையாகி விடுவோம். குடியினால், புகைத்தலால் வீடும், நாடும் சீர்குலைக்கிறது. குழல் மாசுபடுகிறது. இன்று உலகில் எத்தனை பிள்ளைகள், மனைவிமார், தந்தையை, கணவனை இழந்து காணப்படுகின்றனர். போதை உண்டானால் வீட்டில் வறுமை இருக்கும்.

மது உண்டோர், போதை உண்டோர், மங்கையை நாடுகின்றார்கள். இந்த மயக்கத்தில் இருந்த கவியரசு கண்ணதாசன் ஒரு பாடலில் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“ஒரு கோப்பையிலே என் குடியிருப்பு

ஒரு கோலமயில் என் துணையிருப்பு”

படித்தவர்களும், பாமரர்களும் இதற்கு விதிவிலக்காக அமைதல் என்பது கிடையாது. “ஆம்பல் மலர் தான் இருக்கின்ற நீரின் அளவே உயரும்” அது போலவே ஒருவனுடைய அறிவு அவன் கற்ற நூலின் அளவே உயரும். ஒருவனுடைய செல்வம் அவன் செய்த முயற்சியின் அளவே அமையும் மனுழதனட என்பதை மறக்கச் செய்யக்கூடியதொரு தோன்றலாக போதைவஸ்து விளங்குகிறது. வாழ்வில் வளமும் செல்வமும் உழைப்பால் மட்டுமே பெறமுடியும். “அரிசியிட்ட பானை தான் பொங்கும், வெறும் பானை பெங்குவதில்லை”. அது போல நேரான வழியில் சரியாக உழைக்கின்ற இடைவிடாத முயற்சியே செல்வம் சேர்ப்பதற்கான வழியாகும். ஊலக மக்களை எடுத்து நோக்கும் போது 12 500 விதவைகள் உருவாகின்றனர். “ஆலமரமும் அத்திமரமும் பூக்காமலே காய்ப்பது போல” ஏவாமலே அறிந்து செய்யும் மக்களும் இந்த மனித சமுதாயத்தில் உள்ளனர். ஆகையினால் மறக்கச்செய்யக்கூடிய போதைப்பொருள், புகைத்தல் பொருட்களை மனிதன் மறக்க வேண்டும். அப்போது தான் சமுதாயத்தில் மானத்தோடு வாழமுடியும்.

எல்லா வகையான தீமைகளையும் ஒன்று கூட்டினால் அழிவைச்செய்வது புகைத்தல், போதைப்பொருட்களாகும். மனித சமுதாயத்தில் ஜீவாராத உறுப்புக்களை அரித்து அழிக்கின்ற ஒரு புற்றுநோய் புகைத்தல், போதைப்பொருட்களாகும். வறுமை, நோய்கள், வேலையில் நிலையில்லாத போக்கு முதலியவையும் போதைப்பொருள் பழக்கத்தையும் தோற்றவிக்கின்றன. போதை, புகைத்தல், தொழில், சேம்பேறித்தனம் குற்றம், நோய், வறுமை ஆகியவற்றை விருத்தி செய்கிறது. யுத்தத்தை, தொற்றுநோயை, கொடிய பஞ்சத்தை விட மிகவும் அழிவைச் செய்வது புகைத்தலும், போதைப்பொருட்களும், எந்தநாட்டிலும் எந்தக்காலத்திலும் மனிதர்களைக் கொல்ல கண்டு பிடித்த கொடுரமான கருவி போதைப்பொருளும், புகைத்தல் பொருளும் ஆகும். வள்ளுவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“இருமணப் பெண்டிரும் கள்ளும், கவறும்

டுக்கூடிய திருநீக்கப்பட்டோர் தொடர்பு”

இக்குறையில் இருந்து மகளீர் கள்ளுண்ணாமை அது என்கின்ற தலைப்புக்களில் இதன் கொடுமைகள் தெளிவாகின்றன.

போதைவஸ்து, புகைத்தல் என்பவற்றை பாவிப்போர் தாம் அழிவதோடு பிறரையும் அழித்து விட்டே போகின்றார்கள். இது பல கோளாறைச்செய்கிறது. இளம் பெண்களினை விதவைக்கிடங்கினிலே தள்ளி விடுகிறது. சிறைச்சாலையில் குற்றவாளிகளை நிறுத்துகிறது. ஜனத்துரோகத்தில் கட்டப்பெற்றுள்ள தொழிலும் போதைப்பொருள் தொழிலாகும். தகப்பனின் பெயரினைக் கேட்டு வெக்கப்படக்கூடிய தொழிலும் புகைத்தல், போதைப்பொருள் பாவனை பொருளே. எனவே குடியை மறப்பவர் நற்குடித் தோன்றலாக வாழ்வார்கள். குடியை விரும்புவோர்கள் அவமானப்படுவர்.

போதைப்பொருள் மேல் மோகம் கொண்டோரால் போதைப்பொருளை மறந்தல் என்பது இன்லாததாக உள்ளது. இதனால் போதைப்பொருள் விலக்கினை முழுமையாக விலக்க முடியவில்லை. மனிதனை நல்ல சூழலை விட்டு மனம் மாறுச்செய்கிறது. போதைக்குள் மனிதன் அடக்கமாகி விடுகிறான். மதியை மயக்குகிறது மனிதனா? போதையா? முதியா? என்னும் மூன்று கேள்வியை முன்வைத்தால் போதையே முன்நிற்கும். இது பால் உணர்வினை தூண்டும். திரைப்படங்களில் இதனை அருந்திய நிலையில் உள்ளவன் கற்பழிப்பு காட்சியில் ஈடுபடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கில தந்தை ஷேக்பியர் கூறுகிறார். “போதை என்பது இனப்புனர்ச்சியை தூண்டுகிறது” என்கிறார். ஆனால் பால் உணர்வை தூண்டும் பண்பு இல்லை. இயல்பாக மனதில் காணப்படும் அச்சம், நாணம், குடும்பகெளரவும், நீதி உணர்வுகள் போன்றவை அருந்தியவனின் மனதில் தற்காலிகமாக விலகுவதால் அவனது உள்ளத்தில் உறங்கிக் கிடைக்கும் பால் உணர்வு கட்டுப்பாடு ஏதும் இன்றி வெளிப்படும்.

சமுதாய நிலையங்களில் போதை தொடர்பான எவையும் நாட்டிற்கு வளம் சேர்ப்பன அல்ல. வறுமையை வளர்ப்பனவே. இதிலிருந்து தப்பக்கூடிய ஏழைக்குடிசை எதுவும் இல்லை. அதை உள்ளே விடாமல் காத்து நிற்கும் வலிமை படைத்த கட்டிடம் இல்லை. மக்களையும், உடலையும், மனத்தையும் அழிக்கவே மது வருகிறது. நாட்டில் உள்ள நல்ல குடும்பத்தை அழிக்கிறது. நியாய உள்ளம் படைத்தவர்களின் வாக்குகள் எனும் கற்களாலே வீழ்த்தப்பட வேண்டும். புலால் நாற்றம் அந்தப்பகுதியெல்லாம் பரந்து கவிழ்ந்து விடுவது போல இதன் கேடும் சுற்றுப்புறங்களில்படர்கிறது. ஒரு மனிதனிடம் உள்ள தெய்வீகத் தன்மை புகழானவை, பிரகாசமானவை, உயர்வானவை என்னும் ஒவ்வொன்றையும் சிதைத்து கீழ்மைப்படுத்துகிறது. போதையை விற்று கலம் பணம் சம்பாதிப்பதைக் காட்டிலும் கற்புரம் விற்று கால் பணம் சம்பாதிப்பது உயர்ந்தது. அழகான எந்தக் குழந்தையின் நெற்றியிலும் அழிவைக்கோட்டத் தயங்குவதில்லை. புகைத்தல், போதைப்பொருள்கள் இருக்கும் வரை பாவனையாளர்களும் இருப்பார்கள். ஒருவன் இதனை தயாரிப்பதும் விற்பதும் குற்றம் எனச்சட்டம் வந்து விட்டால். இதன் பழக்கம் அடியோடு நின்று விடும். இதன் மயக்கம் போல உலகின் எந்தக்குற்றமும் அவ்வளவு மனிதர்களை அழித்ததில்லை. செல்வத்தையும் பராதீனமாக்கியதுமில்லை. போர்கள், கொள்ளை நோய்கள் பஞ்சங்கள் இவை மூன்றும் ஒன்று கூடிச் செய்த அழிபாட்டை விட இதன் அழிபாடு அதிகமாகும். நம் உயிரையும் பணத்தையும் ஒரு சேர நம்மிடம் கேட்கிறது. மனித சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு துறையையும் கெடுக்கிறது. இது நம்மை முட்டாளாக்குகிறது. பலத்தைக் குறைக்கிறது.

போதைக்கடையென்பது அழிவுப்பாதையில் செல்லும் போது கட்டணம் வசூலிக்கும் நுழைவாயில்.

புகைக்கும் போது வெளிவிடப்படும் “நிக்கொட்டின், காபனீர்ஷுக்ஷைட்” என்பன எம்மை நீண்ட காலமாக வயோதிபர் ஆக்குகிறது. புகைத்தலால் வாயின் உட்பகுதி, எதடு, குரல்வளை, உணவுக்கால்வாய், இரைப்பை, சிறுநீர்கம், சிறுநீர்ப்பை என்பவற்றில் பற்றுநோய் ஏற்படுகிறது. போதைப்பொருள் பாவனையால் நுரையீரல் அழுங்சி மது சார்பு வயிறு மென்திசு அழுங்சி, மூளை நரம்பு பாதிப்பு, நினைவு தவறல், முன்கோபம், சண்டையிடல், சிறுமூளைசீர்குலைவு, மது சார்பு மூளைக்கலக்கம், உடல் நடுக்கம், நரம்பு வலிப்பு, மனமாறாட்டம், நரம்புத்தளர்ச்சி, வர்நிக் - கொரல் சோ.ப் என்பன ஏற்படும்.

போதைவஸ்தினை அழிக்க எக்ஸ்னாரே சக்தி இயக்கம், தொலைக்காட்சி, செயற்கைக்கோள் ஓலிபரப்பு, வானோலி, பத்திரிகைகள் என்பன அரும்பெரும் பாடுபடுகின்றன. அதன் தீமையை எடுத்துக்கூறி நல்வழியில் செல்ல வழிகாட்டுகிறது.

எதற்கும் தொடக்கம் இருப்பதனைப் போல முடிவுண்டு, அது போல இக்கட்டுரைக்கு தொகுத்து தருகின்றேன் ஒரு முடிவுரை. போதையைத் தொட்டால் முடிவும் உடனே வந்து விடும். இது போல மாறுக்கன் இதனை நாம் மறக்க வேண்டும். இதனை நாம் மறக்க வேண்டும். இதனை அடைந்தால் நாம் நிச்சயமாக மரணத்தைத் தழுவுவோம். கரை பிரிந்தால் வெள்ளம் தரைபிரிந்தால் பள்ளம், சுமை பிரிந்தால் சோர்வாம், ஆனால் போதையைப் பிரிந்தால் மனதிற்கு சுகமாம். ஆதனால் இறப்போரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றது.

மனிதன் வாழ வேண்டும்! போதை அழிய வேண்டும்! மங்களமாய் குடும்பம் வாழ வேண்டும்! குடும்பத்தில் குதூகலமும் நல் மகிழ்வும் துலங்க வேண்டும்! உயிரேடே நாம் மாய்க்கும் குடிபோதை மறைய வேண்டும்! உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நம் உழைப்பாலும் மேன்மை வரும் எனத்தெரிந்து மனிதன் மாற வேண்டும்! போதை என்றால் அதனை ஒதுக்கி தெளித்திங்கே வாழ வேண்டும்! போதையை மறப்பது நல்லது! துறப்பது நல்லது! தீமைகள் விடையும்! தொல்லையும் அரும்பும்! இது ஒர் உயிர்க்கொல்லி! இது ஒர் உயிர் நிலைத்தடுமாற்றம்! போதை என்பது போய்! அதனால் வருவது நோய்! இதனை போக்கு மனிதா! தாய், நற்சேய் இதனைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்! இதுவே உலகின் கண்! ஊலகின் துடிப்பு! உனர்வின் இயல்பு! போதை மாய பாடுபடுவோம்! முதியால் வெல்வோம், உலக நாடெங்கும் ஒசை எழுப்பி போதைவஸ்து, புகைத்தல் ஓழிப்புத்தினத்தைக் கொண்டாடி மகிழ்வோம்! போதைவஸ்து ஓழிப்பிற்கு துணை நிற்போம்! மானுடத்தை வெல்வோம்! போதையே புகைத்தலே மரணம்! மரணம்! இந்த மரணம் அகால மரணம்! இதனை நாம் தவிர்ப்போம்! இதனை இயல்பாகக் கொள்வோம்! இதுவே வாழ்வெனக் கொள்வோம்!

போதையே மாயம்!
போதையே மாயை!
இதனைப் போக்குவோம்!

செல்வி:-

கு.விஜிதா
கலைப்பரிவு(2012)

தூக்கியெறியும் குதிரையை விட சுமந்து செல்லும் கழுதை மேலானது.

-அய்ரலாந்து-

கலைகள்

Full Sail

© Susan McK 2000

www.justourpictures.com

தன்னலத்தின் பஸன்

அடர்ந்த காடு ஒன்றில் குள்ள நரி ஒன்று வாழ்ந்து வந்தது. அதற்கு நான்கு குட்டிகள். தூய் நரி மிகவும் அன்புடன் வளர்த்து வந்தது. அந்த நரி காடு பூராகவும் சுற்றி அலைந்து உணவு தேடிவந்து குட்டிகளுக்கு கொடுக்கும்.

இந்தநான்கு குட்டிகளில் ஒன்று மட்டும் மிகவும் தன்னலம் கொண்டதாக இருந்தது. மற்ற குட்டிகளை ஏமாற்றிவிட்டு எல்லாவற்றையும்தான் உண்ண வேண்டும் என நினைக்கும்.

ஒரு நாள் அம்மா நரி தீனியைக் கொண்டு வந்தது. குட்டித்தினின் நடுவில் வைத்து விட்டு மறு படியும் உணவு தேடிவரச்சென்று விட்டது. தன்னலம் உடைய அந்த நரிக்குட்டி அதை அப்படியே கவ்விக்கொண்டு வெளியே ஓடியது. அந்த உணவில் பங்கு கேட்டு ஏதைய மூன்று குட்டிகளும் அதன்பின்னால் ஓடி வந்தன. ஆனால் வேகமாக ஓடிய அதனை அவற்றால் பிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் அவை தம் இருப்பிடத்திற்கு திரும்பின.

முழுமையாகக் கிடைத்த உணவை விருப்பப்படி தின்ன ஆரம்பித்த அந்தக்குட்டி நரி அந்த உணவை மகிழ்ச்சியோடு தின்று கொண்டிருக்கையில் தி மரென சிறுத்தை ஒன்று அதன் மீது பாய்ந்தது. மற்றச் சகோதரர்களுக்கு கொடுக்காமல் நான் மட்டுமே இந்த உணவை முழுமையாகத் தின்ன நினைத்ததற்கு இறைவன் சரியான பாடம் புகட்டி விட்டான் என்று தன்னை நொந்தபடியே அது சிறுத்தைக்கு உணவாகி மாண்டது.

ஆக்கம்:-

ஜெ.நிறோஜினி

கலைப்பிரிவு(2012)

பூண்யம் நரியம்

பூண்யம் நரியம் காட்டு வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தன. நரியைப் பார்த்து பூணை ‘இங்கே எதிரிகள் வந்தால் என்ன செய்வாய்?’ எனக்கேட்டது.

‘எனக்கு ஆயிரம் தந்திரங்கள் தெரியும். ஏதேனும் ஒன்றைப்பயன்படுத்துவேன். எந்த ஆயத்தில் இருந்தும் தப்பி விடுவேன்’ என்று பெருமையுடன் சொன்னது நரி. இதைக்கேட்ட பூணை எனக்கு ஒரே ஒரு தந்தீந்தான் தெரியும்.அது வெற்றிபெறாவிட்டால் நான் செத்தேன் என்றது.

தீழூரென்று வேட்டை நாய்கள் அவற்றை தூரத்தை தொடங்கின. பூணைக்குத் தெரிந்த ஒரு விடயம் மரம் ஏறுவதுதான். உடனே அது அருகிலிருந்த பெரிய மரத்தில் ஏறியது. ஆனால் நரியோ தப்பிக்க எந்தத் தந்திரத்தைப்பயன்படுத்துவது என்று சிந்தித்தது. அதனால் எந்த முடிவுக்கும் அது உடனேவரமுடியவில்லை.

அதற்குள் வேட்டை நாய்கள் அதன் மீது பாய்ந்தன. தப்பிக்க வழியில்லாமல் சிறிது நேரத்தில் நரி அவற்றின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி இறந்தது.

ஆக்கம்:-

வே.சயிந்தன்

கலைப்பிரிவு(2012)

நிலையரம

ஒரு குளத்தில் சில வாத்துக்கள் வசித்து வந்தன. ஆதில் ஒரு வாத்துக்கு அருகில் உள்ள குடிசையில் வசித்த ஒரு சேவல் நட்பானது. சேவலுடன் சில பெட்டைக் கோழிகளையும் அந்தக் குடிசை வீட்டுக்காரர் வளர்த்து வந்தார். அவை தங்குவதற்காக குடிசைக்கு முன் ஒரு கோழிக்கூடும் அமைத்திருந்தார்.

சேவல் தினமும் தீவனம் உண்டதும் தன் நண்பனைக் காண அருகில் இருக்கும் குளத்துக்கு செல்லும் வாத்தும் நண்பனுக்காக காத்திருக்கும். இருவரும் வெகுநேரம் வரை பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒருநாள் வாத்து மிகவும் வருத்தத்துடன் இருந்தது. அதைக்கண்ட சேவல் “என் நண்பா ஏன் இந்த வருத்தம்? ” என்று பாசத்துடன் கேட்டது.

நாங்கள் பாவப்பட்ட ஜென்மங்கள். உங்கள் இனத்து பெட்டை முட்டை போடுகின்றது. உங்கள் முட்டையை விட எங்கள் முட்டைதான் பருமனாகவும் இருக்கின்றது என்ன பயன்? உங்கள் முட்டைக்கு மக்கள் இருக்கும் மதிப்பு எங்கள் மத்தியில் இல்லை அதே போல் மக்கள் உங்களுக்குத்தான் தினமும் தீவனம் வைத்துக்”கொழு கொழுவென” வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் நாங்களோ எங்கள் உணவை கஸ்ரப்பட்டு தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.. என்று வாத்து.

அத்துடன் முடிந்தது என்றால் அதுவும் இல்லை. எங்களை மக்கள் கேலி செய்கிறார்கள். எங்களை மக்கள் அறவே மதிப்பதில்லை. அதனால் நாங்கள் பாவப்பட்ட ஜென்மம் தானே என்று வருத்தத்துடன் உணர்ச்சிவசப்பட்டு கொட்டித்தீர்த்தது வாத்து.

அப்போது குடிசை உரிமையாளர் ஒரு கோழியைத் தூரத்திக் கொண்டு ஓடினார். அது அவருக்கு அங்குமிங்கும் போக்கு காட்டி ஓடியது. அவரும் அவருடைய மனைவியும் ஓடி ஒரு வழியாக பிடித்தனர். அதைத் தூக்கி எடை பார்த்த கணவன் ‘இது நல்ல கறி உள்ள கோழி’ இதை இன்று விருந்தினர்களுக்கு உணவு சமைக்கலாம். என்று மனைவியிடம் கொடுத்தார். அதைவாங்கிய மனைவி கொல்லைப்புறத்திற்கு அறுப்பதற்காக கொண்டு சென்றார். இதைக்கவனித்துக்கொண்டிருந்த சேவல் உடல் நடுங்கி நிற்க வாத்தோ பேச செயலற்று இருந்தது.

மெல்ல தன் நிலைக்கு வந்த சேவல் ‘நண்பா பார்தாயா இப்போது நடந்த கோரத்தை மனிதன் எது செய்தாலும் அதில் சுயநலம் மிகுந்திருக்கும். அவன் தீவனம் போட்டு வளர்ப்பதும் கூடு கட்டி காப்பாற்றுவதும் ஏன் என்று இப்போது உனக்கு புரிந்திருக்கும் இதே கதி தான் நானை எனக்கும் உன்னையாவது மனிதன் முட்டாளுக்கு ஒப்பிடுவது சரி. ஆனால் எங்களையோ

அடித்துக் கொன்று உணவு சமைத்துச்சாப்பிடுவதற்காக வளர்ந்தின்றான். இதில் யார் பாவப்பட்ட ஜென்மம்? நீயே கூறு' என்று கேட்டது சேவல்.

அதில் இருந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு தான் கூறியதற்காக வருந்தியது வாத்து.

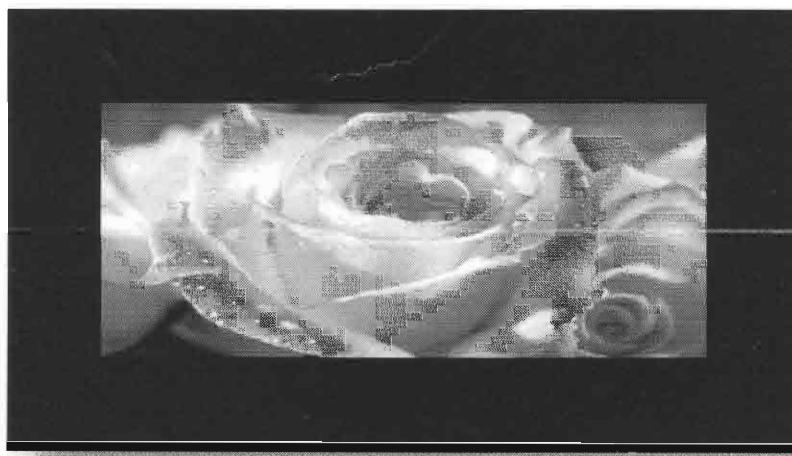
ஆக்கம்:-

த.பி.ருந்தா

கலைப்பரிவு(2012)

உனது கெளரவம் உனது நாக்கின் நுனியில் தான் இருக்கிறது.

-அங்கேரி-

கவிஞர்த் தட்டாகம்

வாட்டு ஹல்லைக்

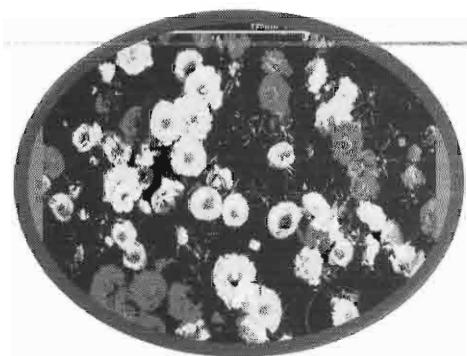
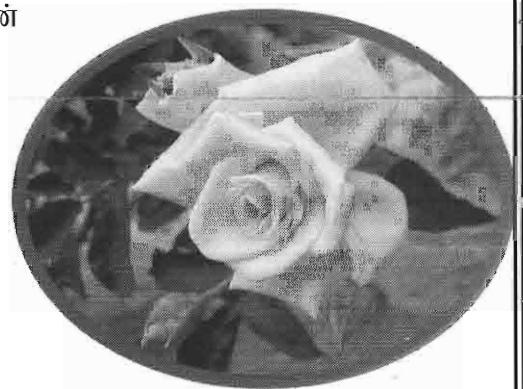
ஆசிரியர்

ஆசான்

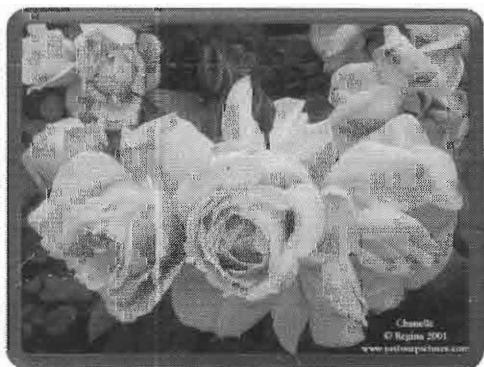
குரு என 5, 3, 2 என்று எழுத்தில் குறுகிய
 உம்மை ஓரெழுத்தில் “கோ” என்றால்
 தப்பே இல்லை நமக்கெல்லாம் அரசன் தான் நீர்
 வாழ்வளிக்கும் ஆண்டவனை சிரம் தாழ்த்தி
 வணங்குகின்றோம்
 நம் மனதில் நம்பிக்கை என்னும் தும்பிக்கையை
 வைக்கும் உமக்கு
 எம்முறையில் தான் வணக்கம் செய்வோம்
 மாறவில்லை ஜயா நம்முற்றத்து மல்லிகை மணம்
 ஏகலைவன் கொடுத்து தன் கட்டை விரல்
 ஆருணி கொடுத்தது தன் மொத்த விரலை
 நம் ஜீவனை அர்ப்பணிக்காவிட்டால்
 வேகாதையா இந்தக் கட்டை உடல்
 உமக்கே உரித்து உயில் எழுதுகின்றோம்
 நாம் உம் உடைமை
 ஏழேழு ஜென்மழும் அடிமை
 கல்வி தந்த கலைப்புலியே
 உமக்காய்
 கவிபடைக்கிறோம் - உம்
 குட்டியாகும் நப்பாசையில்
 சிங்கத்தின் இளையது
 கட்டாயம் சிங்கக் குருளை தான்

ஜயமே இல்லையைய்யா நாம் உங்கள் வீரிசுகள் தான்
 ஏற்றும் வரை எம்மை எமை உணர்த்தி விட்டு
 இன்னொருவனை ஏற்றி எமை உயர்த்தி விட்டு
 அதே இடத்திலேயே ஏனியா ய் இருக்கிறோ
 இன்னொருவனை ஏற்றி வைக்க
 இரு கரம் நீட்டியபடி
 வால் காட்டி வந்தவரையும்
 வலம் வரச் செய்தீரே
 கரம் நீட்டி வந்தவருக்கு
 கருணை தந்தீரே
 கட்டாயம் கடவுளருகில்
 உமக்கோர் கல்விக்கூடம்
 கடைமையாற்றுக் கிடைத்திடும்
 சொர்க்கத்திலும் கூட
 அந்ற குளத்தில் அறு நீர் பறைவை போல்
 அறுந்த உறவுள்ள நிலையில்
 எமக்காய் வாழும் உம்மில்
 உறவுதனைக் காண்கிறோம்
 நும் உறவுதனைக் காண்கிறோம்
 நும் உயர்வு கண்டு
 உவகை உறும் உம்மில்
 உண்மை உறவுதனைக் காண்கிறோம்
 உம்பிள்ளை போல் நம்மையும்
 மடி சேர்க்கும் மரகதமே உம்மில்
 அன்னையவள் ஆதரவைக் காண்கிறோம்
 தடையேறி வரும் நமக்கு
 மாலையிட எதிர்பார்த்து

காத்து நின்று ஆனந்த
 கண்ணீர் மல்கும் உம்மில்
 தந்தையவன் தயவதனை காண்கிறோம்
 பரிசில் ஏற்றி விட்டு
 பக்குவமாய்த் தூடப்பிட்டு வாழ்வில்
 தூக்கி நடை நிறுத்தும் உம்மில்
 நண்பனின் நட்பதனைக் காண்கிறோம்
 உம் தினம் ஓராண்டுக்கு ஒரு முறை பூத்தாலும்
 அது என்றும் வாடிட வில்லையே
 வாடாமல்லிகைக்களே
 எம் முச்சும் நீர் தான்
 முகவரியும் நீர் தான் - என்றும்
 முகஸ்துதி உமக்கே தான்
 பூமிக்கு மேல் வானுள்ள வரை
 ஆசான் நீடுமி வாழ்க
 பூவுக்குள் கடைசித் தேன் உள்ளவரை
 உம்பணி பரந்து புகழ் பரவ
 உம் பாதை எங்கும்
 பூத்தாவுகின்றோம்
 உங்கள் குழந்தைகள் நாமாவோம்

ஆக்கம் :-

சி.லக்ஷ்மியா

கலைப்பிரிவு(2012)

நட்புக்காலைங்கள்

பள்ளி முடிந்த பின்பும்
 வீடு திரும்பாமல்
 நண்பர்களுடன்
 மாலை ஆறு மணிவரை
 வியர்க்க வியர்க்க
 ஒடிப்பிடித்து
 விளையாடிய போது வியர்வையை
 விட அதிகமானது நட்பு
 கல்லூரியில் சேர்ந்த பின்
 வீடு திரும்ப
 தாமதமானால்
 நண்பன் வீட்டில்
 நானும் ஒரு பிள்ளையாய்
 தங்கிய போது பாசத்தை விட
 உயர்ந்தது நட்பு
 வேலை தேடி
 அலையும் போது ஒன்றாய்
 நேர்முகத்தேர்வுக்கு
 சென்று கிடைக்காத
 வேலையைத் திட்டிக்கொண்டே
 தோழர்களுடன் சினிமா
 சென்ற போது
 சுமைதாங்கியானது நட்பு
 வேலை கிடைத்து ஒவ்வொருவரும்

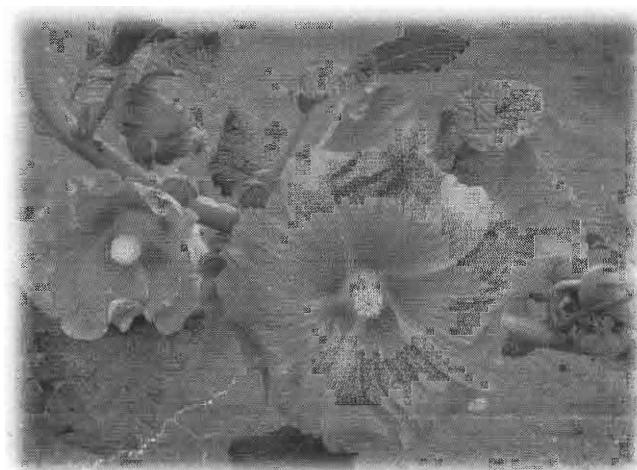

வேறு வேறு உர்களுக்கு
சென்று விட்ட பின்
வாரம் ஒருமுறை அனுப்பும்
இருவரி ஈ-மெயிலும்
நண்பர்களுக்குள் கொடுக்கும்
missed callலுமாக
மாறிப் போனது இன்றைய நட்பு.

ஆக்கம்:-

கு.விஜிதா

கலைப்பிரிவு(2012)

பாலைவன்ப் பூஞ்சோலை

அழகிய பூஞ்சோலையில் சேர்த்து கட்டிய பாசுக்கூட்டுக்குள்
பிரிவே தெரியாத வாழ்ந்தது ஒரு கூட்டுக்குடும்பம்
அவர்கள் தான் சிறகமத்துப் பறக்கின்ற பறவைகளைப் போல
ஆடிப்பாடி சந்தோசத்தில் மிதந்த நன்பர்கள் கூட்டு

பிறந்ததிலிருந்து பிரியாமல் பின்னால் பிளை
பள்ளிக் காலத்திலும் உன்றாகவே விடத்து
பதினைந்து அகவைகள் பூஞ்சோலையில்
காலங்களில் கோலத்தூல் ஏவுவொடு நினைவு போன்று நோய்

பார்த்து பாந்து ரூபா காலத்தூர் வட்ட வைம்
இன்று நினைத்துவாலம் பாரக்க விரும்புவது சிற்றும்
சொந்தமான உறவுகளை நினைக்கும் போன்று முயிவிஸலை
கோதுவாள நன்பர்களாக விட விரும்புவது

கோந்தாள பூஞ்சோலையில் பிழைக்குவது முடிப்பு பாகள்
இன்றே விடுக்கம் எடுக்கப் படுவது பூஞ்சோலை பூக்கின்றன
சோந்தப் படுவதையோ மறந்திருப்பதை வளர்க்கிடக்கின்றது

ஆக்கம்:-

ஜெ.நிதோஜினி

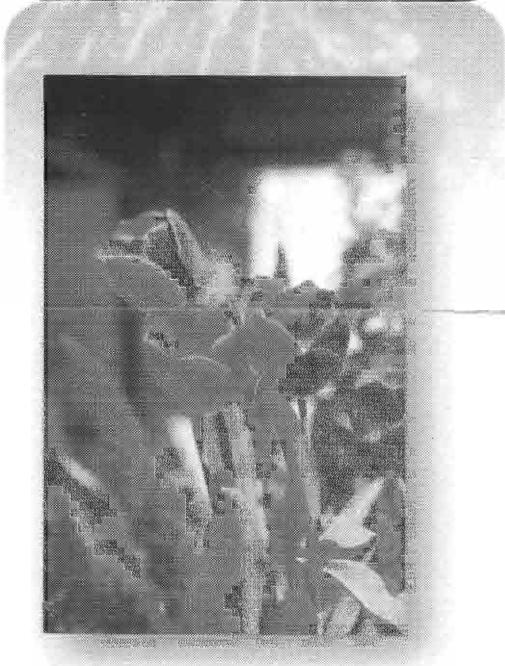
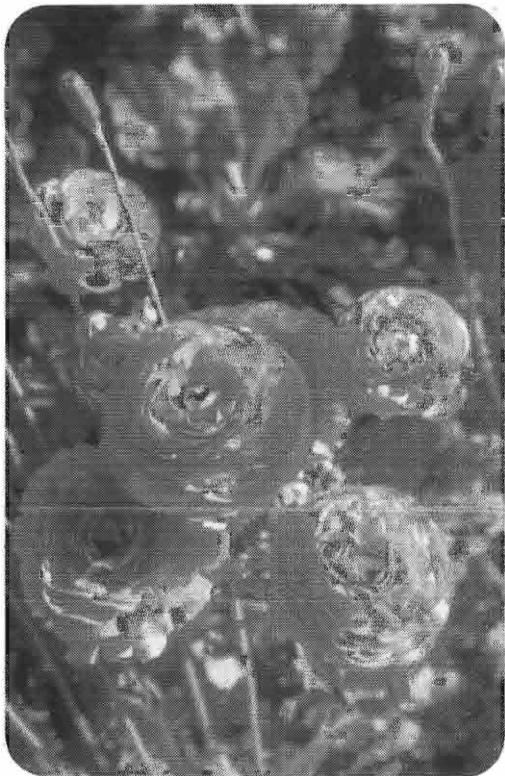
கலைப்பிரிவு(2012)

நட்பு

நண்பனே நண்பனே
என் நட்புக்கு
இலக்கணமானவனே!
நீயும் நானும்
பழகிய
அந்த நாட்களை
எண்ணிப்பார்க்கின்றேனே!

சின்னங் சிறு வயதினில்
சிறுகடித்த நம்
எண்ணங்களை
ஒருவரி கூட விடாமல்
பள்ளி செல்லும் வழியிலே
கதை கதையாய் சொல்வாடியு
அதை இன்றும் நான்
நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு!

கடல் அலைகளில்
முட்டி மோதி கரை
ஒதுங்கிடும் நண்டுகளை
ஒருவருக்கொருவர் பிடித்து
தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு
விளையாடிய காட்சிகளை
மறக்கத்தான் முடியுமா?

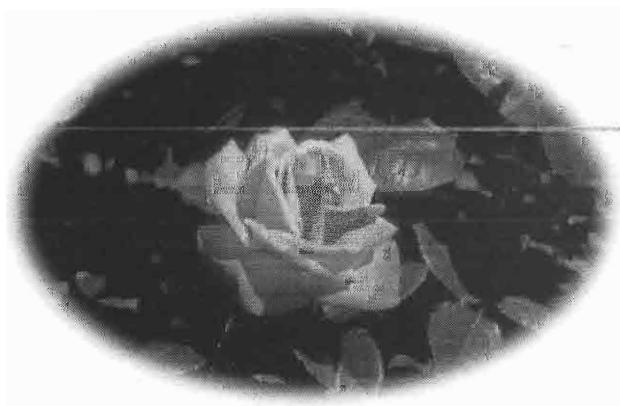

ஆந்த மணற்பரப்பிலே
 ஒடிப் பிடித்து விளையாடியதும்
 வயிறு வலிக்க சிரித்து
 மகிழ்ந்த அந்த நாளை
 இன்று என்
 மனத்திரயில் நிழலாய்
 படர்ந்திருக்கின்றனவே!

கல்லூரியில்
 நீ செய்த குறும்பு
 உனது பேச்க
 எல்லோருக்கும்
 கரும்பின் சுவையை போல
 இருக்குமே அதை
 நினைத்தாலே எனக்கு
 இன்றும் இனிக்குமே!

நல்லதொரு வீணையின்
 நாத்தைப் போலவே
 நாடியவர்களுக்கு
 கேட்டதைத் தாராளமாய்
 வழங்கிடும் பாரி
 வள்ளலாய் ஆகிடுவாயே!

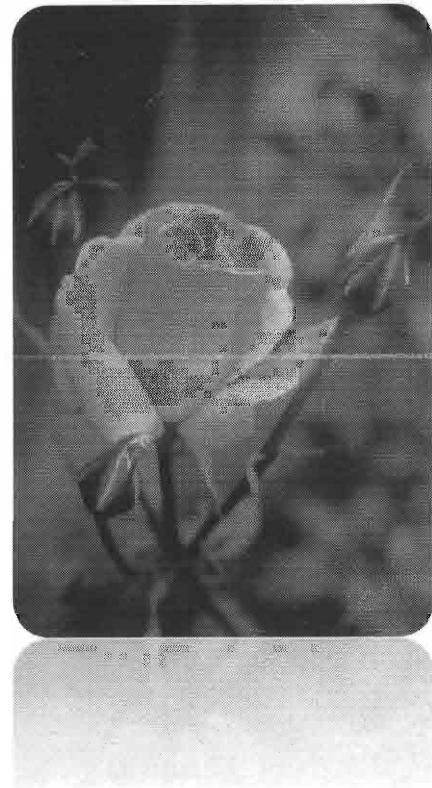

கல்லூரி வாசம்
 கலைத்திட்ட பொழுது
 நண்பர்கள் நாம் ஒவ்வொருவரும்

கண்ணீர் பெருக பிரியா
விடை கொடுத்து ஆளுக்கொரு

திசையாய் எதிர்கால
பயணத்தை நோக்கி
நடை போட்டோமே!

உன்னைப் போல ஒரு
உன்மை நன்பனை
என் வாழ்நாளில்
இனிமேல் காண்பேனா
நாம் கொண்ட நட்பை
உலகம் மறந்தாலும் என்
உயிர் மறப்பதில்லை!

ஆக்கம்:-

சி.நிரோஜனன்

கலைப்பிரிவு(2012)

தலைக்கு மேல் பறவை பறப்பதை உன்னால் தடுக்க முடியாது, ஆனால் அது உன் தலையில் கூடுகட்டுவதைத் தடுக்க முடியும்.

-அமெரிக்கா-

நீங்காதென்றும் பசுமை நினைவுகள்.....

ஓரு கூட்டுப் பறைவைகளாய்

பூத்துக் குலுங்கும் நந்தவனத்து மலர்களாய்

காடு மலை தாண்டி வரும் அருவியாய் - இருவரும்

கூடிக் கும்மாளமடித்திருந்தோம்

ஒற்றுமைக்கு நாம் உதாரணமாய்..... சிறு

குறும்புகளில் நாம் திளைத்தோம்

தண்டனைகளை மகிழ்வோடேற்று, பள்ளியிலே நாம் படித்தோம்

கல்லூரியிலன்று நட்பினால் இணைந்திருந்தோம்

நட்பின் பெருமையையும் நமக்குள் உணர்ந்து கொண்டோம்

வர்ண ஜாலம் தீட்டித்திளைத்தோம்

நட்பின் பிரிவு கூட இன்று காரமாய் இனிக்கிறது

தோழமையின் பசுமை நினைவுகளும் கூடத்தான்

சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொண்ட உயிர்த்தோழியே!

நீங்காதென்றும் நின் நினைவு.....

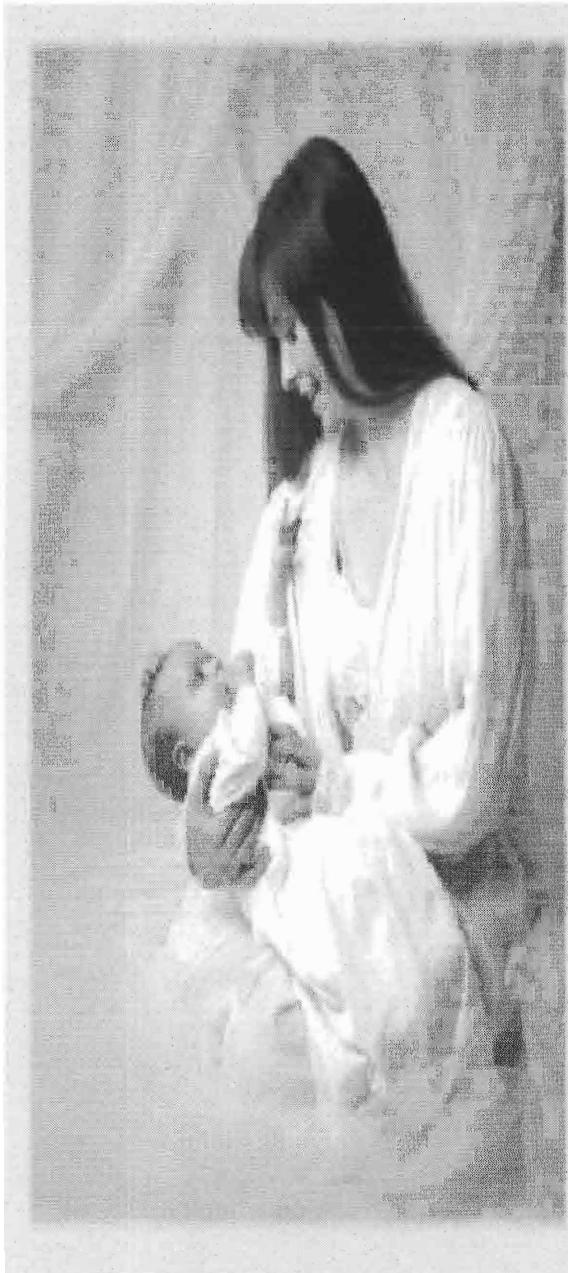
ஆக்கம்:-

சி.லக்சியா

கலைப்பிரிவு(2012)

அங்கூ

என்

விழிகளில் அழுதிட
இதழகளில் சிரித்திட
இமைகளில் உறங்கிட
இமசையை இரசித்திட
வெற்றியில் களித்திடத்
நோல்வியில் ரூவண்டிட
முத்ததில் மகிழ்த்திட
சித்தத்தை செருக்கிட
உதிர்த்தை துடைத்திட
உயிருடன் கலந்திட
இனப்ததைப் பெருக்கிட
இன்னலைக் களைந்திட
இறைவனால் பரிசளிக்கப்பட்ட
இனிய தேவதை நி.....

அம்மா,

உனக்கு நான் பட்ட கடனைத்
எத்தனை பிறவி எடுத்தும்
தீரக்க முடியாத நிலையில்
ஒன்று மட்டும்
உறுதி செய்கிறேன்.....

உன்

உயிர்த்துவியாகக்கருதி
எனக்கு நி ஆற்றியவைகளை
மறந்திடும் நாளொன்றில்
இந்த மகஞ்க்கு
இவ்வுலகம் வைத்திடும்
பெயர் பிணம்!!!!!!

ஆக்கம்:-

இ.தயானி

கலைப்பிரிவு(2012)

சிறுகலைப் பாஸ்கள்

திருந்தூர் உள்ளூர்

அதிகாலை வேளையிலே சந்திரனின் ஒளி வீச பால் போன்ற வெண்மணல் பரந்த முற்றத்தை குந்தியிருந்து அரித்து கூட்டிய வண்ணம் இருந்தாள் சரசு.

படலையில் யாரோ அம்மா என அழைத்த சத்தம் கேட்டது. அந்தப்பக்கம் திரும்பி உற்று நோக்கினாள். யாரோ ஒருத்தன் சாறும் சேட்டு அணிந்த வண்ணம் காட்சி அளித்தான். புடலை அருகே சென்றாள். உற்றுப் பார்த்தும் உருவும் தெரியவில்லை.விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவிற்கு மெலிந்து வாடி வதங்கி தலையில் ஒரு துளி எண்ணெய் கூட இல்லாமல் முகத்தில் தாடியுடன் காட்சியளித்தான். சரசு தனது மகன் ரகுவே என அறிந்து விட்டாள்.

“ரகு என்ன விடியற் காலையில் வீட்டு முற்றத்தில்? இவ்வளவு நானும் எங்கு சென்று வாழ்ந்தாய்? ---- ஏன் இந்த கோலம்-----” என்று வினாவினாள் சரசு.

சரசு வினாவிய வினாக்களுக்கு பதில் எதுவுமில்லை. தாய் முன்னே கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆடாமல் அசையாமல் ஒரு இடத்திலேயே நின்ற வண்ணம் இரு கண்களாலும் கண்ணீர் விட்டு வெம்பினான். மீண்டும் மௌனித்தான். அவனது மௌனம் தாயை ஆழ்ந்த யோசனைக்கு உட்படுத்தியதுடன் தாயை மயக்கத்திற்குபடுத்தியது.

“அம்மா---- நான் ரகுவே தான்--- ஒன்றுமில்லை----- நான் உன்னுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகவே திருந்தி உன்னை நாடி வந்தேன்-----” என மயக்கத்திற்கு உள்ளான சரகவை கட்டியனைத்து கதறினான்.

ஆம், ரகு ஒரு செல்வந்தக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்து வந்தவன். அவனது தந்தை அரசு ஊழியர். அவருக்கு ஊர் முழுவதும் சொத்துக்கள். ரகுவை ஒரு வைத்தியராக ஆக்கிப் பார்ப்பதற்கு

தந்தையாருக்கு விருப்பம் ஆணால் அவரது எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. தந்தை அரசு ஊழியராயால் தனது பணத்தை சேமித்து வசந்தமாளிகை ஒன்றையும் கட்டி வைத்தார். அத்தோடு ஊரில் போருள் பண்டங்களையும் வாங்கி ரகுவிற்கென சேமித்து வைத்தார். ரகு சிறுவயதில் தாய்தந்தைக்கு கட்டுப்பட்டவனாக தாய்தந்தையின் செல்லப்பிள்ளையாக இருந்து வந்தான். பாடசாலை செல்லும் வயது வந்தது. உயர் பாடசாலை ஒன்றில் சேர்க்கப்பட்டான். பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக செல்வான். வெள்ளைச்சேட்டும் நீலக்காஞ்சட்டியும் அணிந்து சப்பாத்தும் அணிந்து செல்லும் போது புதுப்பொலிவுடன் கம்பீரத்தன்மையும் புலப்படும்.

சிறிய வயதிலேயே கல்வி விளையாட்டு பல்துறையில் பாடசாலைக்கும் தமது பெற்றோருக்கும் நந்தியெயர் பெற்று நன்மாண்க்கனாக ஆசிரியருக்கு கீழ்ப்படிவள்ள விகவாசமான மாணவனாக விளங்கினான் புலமைப்பரிசில் பரீட்டியையிலும் சித்தியெய்தி பாராட்டும் பரிசில்களும் பெற்றான். அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. வருடாவருடம் விளையாட்டு, தமிழ், கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், விவசாயம், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில்

போட்டிகளில் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டி சாதனை படைத்தான். ஆசிரியருக்கு ரகுவென்றால் மிகப்பிடிக்கும். நம்பிக்கைக்கும் எதனையும் செய்து முடிப்பான் என்று எண்ணுவார்கள். தரம் ஒன்பதில் மாகாணமட்ட பரீட்சையிலும் வெற்றியீட்டி தரம் பத்தில் கல்வி கற்று வகுப்பேற்றப்பட்டு கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண தரத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தான். அவ் வகுப்பிலும் கல்வியைக் கற்று ஒன்பது பாடங்களிலும் ஏ சித்தி பெற்று நற்பெயர் ஈட்டனான்.

உயர்கல்விக்காக விஞ்ஞானத் துறையை தேர்ந்தெடுத்தான். விஞ்ஞானம் கற்பது கடினம் இருந்தும் சிறிது காலம் கலபம் என எண்ணி கல்வியைக் கற்றான். மேலதிக வகுப்பிற்காக சென்றான். மேலதிக வகுப்பிற்கு செல்வதால் தனது நற்பழக்கவழக்கங்களை கைவிட்டு தீய பழக்கவழக்கங்களை குடி கொள்ளச் செய்தான். ஆசிரியர் மனத்திலிருந்து தூக்கி வீசப்பட்டான். தாய், தந்தைக்கு எதிரியானான். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையானான். வீட்டிற்குச் சென்று தாய் தந்தையுடன் அன்பாகப் பேசிய மழலைகள் மாறி விரக்தியான பேச்சையே பேச ஆரம்பித்தான்.

பாடசாலை மேலதிக வகுப்பிற்கு ஒழுங்கீனமாக சென்றான். கும்பலுடன் சேர்ந்து குடித்து விட்டு மோசமான செயல்களில் ஈடுபட்டான். ஊர் மக்கள் தந்தையிடம் முறையிட்டனர்.

ஒரு நாள் பாடசாலைக்கு பெற்றார் கூட்டத்திற்காக அழைப்பு விடுப்பு விடுக்கப்பட்டது. மாணவர்களை பெற்றோருடன் வருமாறு செய்திவிடுக்கப்பட்டது. மாணவர்களை பெற்றோருடன் வருமாறு செய்தி விடுக்கப்பட்டது தாய் தந்தையரிடம் கூட்டம் நடைபெறும் எனக் கூறி வெளியே சென்று விடுகின்றான். தந்தை பாடசாலைக்கு செல்கிறார் அங்கு ரகுவை காணவில்லை இருந்தும் அவர் பங்குபற்றினார். அதிபர் கூட்டம் முடியும் கட்ட த்தில் உற்றுப்பார்தார் ரகுவை காணவில்லை. தந்தை வந்திருப்பதை கண்காணித்தார். கூட்டம் நிறைவேற்றது. ரகுவின் தந்தையை தனியாக அலுவலகத்திற்கு அழைத்தார். குற்றங்களை கூட்டிகாட்டினார். தினவரவுப்பதிவேடையும் எடுத்துக்கொடுத்தார். அதிபர், ஆசிரியர் சொல்வதை செவிமடுத்துவிட்டு வீடு சென்றார். ஓய்வுக்காலம் வந்ததும் அரசேவையில் இருந்து ஓய்விற்காக விண்ணப்பம் கொடுத்தார்

ரகு இரவு வீட்டிற்கு வந்தான். உடைகளை கழற்றிவிட்டு உணவு உண்டு விட்டு படுக்கைக்கு சென்றான்.

'ரகு இரவு எட்டு மணி மட்டும் வகுப்பு நடைபெற்றதா? ரியூசனில்-----' 'ஆம் ஏன்கேக்கிறியள்? ஏன் இன்று பாடசாலைக்கு போகவில்லை?----- மௌனம் சாதித்துவிட்டு எனது நண்பர் வீட்டிற்கு சென்றேன் என்றான்.

'பொய் சொல்லாதே ----- உண்மை சொல் - -----' எழுந்து அவன் மேல் கைவைக்க சென்றார். சரகு இதனைக்

கண்ணுற்றவாறு சமையலறையில் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள். என்மேல் கைவைத்தீர்கள் தெரியுந்தானே----- என தந்தையைப் பார்த்து முறாய்த்தான்.

ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில் எழுந்து வெளியே சென்றான். இவனது செயல்கள் பெற்றோருக்கு கோபத்தை ஊட்டியது. வழமை போன்று அன்று ஒரு நாள் வீட்டிற்கு வந்த போது தந்தை இவனது செயலைக் கண்டு கோபம் கொண்டு பேசினார். அடித்தும் விட்டார். அடுத்தநாள் வீட்டில் இருந்து வெளியேறினான். அதன் பின் வீட்டிற்கு வருவதேயில்லை. பாடசாலைக்கு செல்வான் ஆனால் ஒழுங்கீனமாகவே செல்வான். சிறிது காலத்தின் பின் உயர்தரப் பரீட்சை எழுதிவிட்டு நடு வீதியில் நின்றான். தந்தையார் சேர்த்து வைத்த பொருள் எல்லாவற்றையும் விற்று ஊதாரி போல் செலவு செய்தான். தாய் தந்தையருக்கு வயது அறுபதைத் தாண்டி விட்டது. அவன் பெற்றோரைப் பற்றி எதுவித கவலையும் அடையவில்லை. தீய நண்பர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளையிடுவதே அவன் தொழிலாயிற்று. இதனால் பொலிஸாரால் தேடுதலுக்கு உட்பட்டான். அதிலிருந்து தப்பி வேறு நாடு சென்றான். அங்கு சென்று திருமணம் முடித்து தனது மனைவியுடன் வாழ்க்கையை நடத்தாது வேறு ஆடவருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினான். இவனது கடன் தொல்லையாலும் வயது சென்றதன் காரணமாகவும் தந்தையார் இறந்து விட்டார். இவ்விடயம் ரகுவிற்குத் தெரியாது.

அவன் மேலும் கும்பலுடன் சேர்ந்து கொலை, கொள்ளை போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டான். இவனது செயல் கண்டு அந்நாட்டு பொலிஸ் இவனை சிறைப்பிடித்து கொடுமைப்படுத்தி மீண்டும் சொந்த நாட்டிற்கு அனுப்பியது. அங்கு யாராலும் கவனிப்பாற்று நடுத்தெருவில் நின்று தற்பொழுது வீட்டு வாசலடியில் நிற்கிறான். சரக்குவின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து இருந்தும் அவனது செயல் கண்டு மனம் வருந்தினாள். பழைய நினைவுகளை மீட்டிப் பார்த்தாள். ரகுவை அழைத்துச் சென்றாள்.

“நான் உன்னுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகவே வந்தேன்” என்ற வார்த்தையை மீட்டிப் பார்த்தாள். ஓலித்துக் கொண்டே இருந்தது. தந்தை இறந்த செய்தி கூறி கண்ணீர் சிந்தினாள். குளிக்க வைத்து உணவு உடை என்பவற்றை அளித்து அணைத்தாள்.

மீண்டும் ஒரு நிறுவனத்தில் வேலை தேடி உழூக்க தொடங்கினான். தாய் பூரிப்படைந்தாள். “தனது மகன் திருந்தி விட்டான்” என எண்ணினாள். மீண்டும் அவர்களது குடும்பம் பழைய நிலையை அடைந்தது. பொருட்பண்டங்களை வாங்கி சேமித்தான். தாய்க்கு தேவையான கடமைகளைச் செய்து கண்ணும் கருத்துமாய் காத்து வந்தான்.

ஆக்கம்:-

இ.தயானி

கலைப்பிரிவு(2012)

கரை சேரா ஒட்டங்கள்

வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை வேளை காலைக்கடன்களை முடித்து விட்டு நீராடி இறைவனை வணங்கிவிட்டு மலரெடுத்து மாலை தொடுத்த வண்ணம் இருந்தாள் சுபா.

காலை வேலைகளை செய்து முடித்து விட்டு தையல் மிசினிலே இருந்து உடைகளைத் தைத்துக் கொண்டிருந்தாள் கண்ணா.

தாயார் சந்தைக்கு தேங்காய் விற்பதற்காக தலையில் சுமந்த வண்ணம் சென்று விட்டார். இது வழமை. ஓவ்வொரு நாளும் ஏதாவது ஒரு பொருள் கொண்டு சென்று விற்று விட்டு வீட்டிற்கு சாமான்கள் வாங்கி வருவாள். ஓவ்வொரு நாளும் சந்தைக்கு சென்று வரும் பொழுது தனது கணவனை நினைத்து கண்ணீர் சிந்துவாள். இரவில் உணவு உண்ணும் போது தனது இரு பிள்ளைகளுடனும் சேர்ந்து கவலையில் ஆழ்ந்து கொள்வாள். இவ்வாறு வாழ்நாள் முழுவதும் கவலைப்படுகிறாள்.

கிறிய கிராமப்புறம் ஒன்றிலே வாழ்ந்து வருகின்ற குடும்பம். தாய் தந்தையுடன் இரண்டு பிள்ளைகள், ஏழைக்குடும்பம். இருந்தும் தனது பிள்ளைகளை நல்ல நிலையில் உருவாக்க வேண்டும் என்பது அவளது விருப்பம். அதேபோலவே பிள்ளைகளது விருப்பம். எதிர்காலம் சிறுக்க வேண்டும் என விரும்பினார்கள். தந்தை கமக்காரன். தாய் சிறு கைத்தொழில் செய்து வீட்டைப்பாதுகாத்து வந்தாள். தாலையில் தோட்டத்திற்கு சென்று கணவனிற்கு உதவி செய்வாள். கில வகையில் உதவி செய்தும் பயனில்லை வீட்டினைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவள் கையிலே இருந்தது. தந்தை இருக்கும் போது இரவு எட்டு மணிக்கு வருவார். இரவில் அவருடன் கதைக்க முடியாது. அவ்வளவிற்கு அருந்தி விட்டு வருவார். தாய், உதவி செய்து கொடுத்தும் மரக்கறிகளை சந்தையில் விற்று அதனை தனது குடியிற்காகவே செலவு செய்தான். மனவி மக்களைக் கவனிக்கவில்லை. பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு செல்வார்கள் அவர்களது மனதிற்குள் கவலை இருந்தாலும் அதனை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. தாயுடன் அன்பாகவே கதைத்து மகிழ்வாகவே வாழ்க்கையை நடாத்தினார். இருந்தும் தந்தை செய்யும் செயல் முழுவதும் மக்களின் கேள்விக்கும் அவமரியாதைக்கும் அவர்களை உட்படுத்தியது. எல்லாம் அவர்கள் விதி என எண்ணினார்கள். சிறிது தாஸம் சென்ற ஆம்அவர்கள் சாதாரணதரம் பரிசை எழுதி சித்தி எய்தினார்கள். உயர் கல்விக்கான வாய்ப்பு ம் அப்பாடசாலையிலே இய கிடைத்தது.

காலச்சக்கரம் விரைவாகச் சுழன்றது. தந்தை மது அரக்கனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு ஏற்பட்ட நோயால் மரணித்தார். தந்தை இருந்தும் ஒன்றுதான் இல்லாவிட்டாலும் ஓன்றுதான் என்ற நிலை உருவாகியது. பல்கலைக்கழக கல்விக்கு தெரிவானார்கள். தாய் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திழைத்தாள். கணவன் இல்லை என்ற எண்ணம் அவளை பாதிக்கவில்லை. பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்குள் சிறுசிறு கைத்தொழில்களைக்கற்று அதன் ஊடாகதமது

தேவையைப்பூர்த்தி செய்தனர். ஆடம்பரத்தேவைகளில் அவர்கள் இருவரும் ஈடுபடவில்லைத்தமது தாயார் கண்ணீர் வடித்ததற்காக அவரை கவனமாக பராமரிக்க வேண்டுமென நினைத்து வாழ்ந்தார்கள். பல்கலைக்கழகம் நுழைந்தார்கள். தாம் உழைத்த பணத்தை செலவு செய்து விட்டார்கள். ஏனைய இரண்டு வருடங்களிற்கும் கல்வி நடவடிக்கைக்கு பணத்திற்கு என்ன செய்வது. இருந்தும் தமது கல்வியை தாயின் கூலிவேலையை கொண்டு நிறைவு செய்து விட்டனர்.

தற்பொழுது வீட்டில் இருந்து தமது சுயதொழிலால் தமது வாழ்வை நடாத்திக் கொள்கிறார்கள். பல்கலைக்கழக படிப்பை முடித்தும் இன்னமும் வேலை கிடைக்கவில்லை. கோயில் சென்று தொண்டு செய்து கொடுப்பார்கள். இறைவனை பயபக்தியுடன் வழிபடுவார்கள். வேலைதுவும் கிடைக்கவில்லை. சுபா கண்ணன் இருவருக்கும் திருமணம் பேசப்பட்டது.

சுபாவிற்கு திருமணம் பேசப்பட்டு திருமணநாளும் குறிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவளது திருமணம் நிறைவேறவில்லை. சீதனம் என்னும் பிரச்சினை தலைதூக்கியூடியது.

கண்ணாவிற்கு திருமணம் சரியாகியது. திருமணநாள் குறிக்கப்பட்டது. திருமணத்திற்கு முன்று நாட்கள் இருந்தன. திருமண ஏற்பாடுகள் தடல்புடலாக நடைபெற்றன. இருந்தும் அவளுக்காக நிச்சயிக்கப்பட்டவன் கோயிலுக்கு சென்று வீடு திரும்பி வரும் பொழுது வீதி விபத்துக்கு உள்ளாகி ஆண்டவன் அடி சேர்ந்து விட்டான்.

ஆக்கம்:-

வே.சயிந்தன்

கலைப்பிரிவு(2012)

உனக்கு கொஞ்சம் எனக்கு கொஞ்சம் இது தான் நட்பு

-இந்தியா-

கலைந்து பேரன கணவுகள்.....

“சோதனைகள் தீர்வில்லை சொல்லியழ யாருமில்லை.....”

இலண்டன் இலங்கைத்தமிழ் ஒன்றியம் நடாத்திய ஓலிபரப்பு சேவையில் ஓலித்த பாடலைக் கேட்டபடியே தன்னை மறந்து அழுது புலம்பினாள் திவ்வியா. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாய் வாழ நினைத்த திவ்வியா இன்று சொந்தம் எதுவும் இன்றி தனிமரமாய்..... தாய், தந்தை, சகோதரனின் வாழ்வில் வசந்தம் வீசனும் என நினைத்து தன் இலட்சியத்தை புறந்தள்ளி தாயின் வற்புறுத்தலிற்கும் தந்தையின் வேண்டுகோளையும் ஏற்று உறவினை துறந்து ரவியை நம்பி அவளால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. ரவியின் சித்திரவதைகளில் இருந்து தப்பிக்க வழிதெரியாமல் தவித்தாள். நாள் தோறும் அழுது அழுது அவளது கண்ணீரே வற்றிப் போனது. அவளது நினைவுகள் எங்கெங்கோ அலைபாய்ந்து அவன் நினைவுகள் அவளது கடந்தகாலத்தை நோக்கி பயணித்தது.

“திவ்வியா.... அம்மா திவ்வியா.....”

“என்னம்மா..... ஏன் கூப்பிட்டிங்க.... எனக்கு நாளைக்கு கம்பஸில எக்சாம் இருக்கம்மா. என்னை படிக்க விடமாட்டியளா.....? இப்ப ஏன் கூப்பிட்டிங்கள்? சொல்லுங்கோ நான் படிக....கணும்.....”

என சினந்தபாடி தாய் சரசுவிடம் வினாவினாள் திவ்வியா.

“திவ்வியா பிளீஸ் நான் சொல்வதைக் கேளம்மா.....படிப்புத்தாள் படிப்பு கம்பஸ் படிப்பு, கம்பஸ் படிச்சு என்னதான் கிழிக்கப்போரா? உன் எதிர்காலம், உன் சகோதரிகளின் எதிர்காலம் நல்லா இருக்கணும் அம்மா..... எல்லோரும் வசந்தத்தை தேடித்தான் புறப்படுவாங்க ஆண் நம்மஞ்சுக்கு வசந்தமே தேடி வந்திடிச்சம்மா..... மறுக்காம இந்த சம்மஞ்சுக்கு ஒமெண்டு சொல்லிடம்மா.....”

“என்னம்மா சொல்லுறியள் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை புரியும் படி சொல்லுங்களன்.....” என இழுத்தாள் திவ்வியா.

“சொல்லுறன் திவ்வியா உன்னை பொண்ணு கேட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரரே வலிய வந்து கேக்கிறாங்கள். சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்துறது தானம்மா கெட்டித்தனம். உன் அப்பாவிற்கும் மாப்பிள்ளையை ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. லண்டனில் பெரிய கம்பனி வைச்சிருக்கிறாராம் மாப்பிள்ளை இங்கை வந்தே கலியாணம் செய்து கொண்டு கையோட பெண்ணையும் கூட்டிக்கிட்டு போவதாக தரகர் சொன்னார்..... எப்படியாவது மறுக்காம ஒமென்று சொல்லிடம்மா.....”

சூது

“அம்மா தயவு என்னை வற்புறுத்தாதீங்கோ, எனக்கென்று கனவு இலட்சியம் இருக்கம்மா நம்ம ஊரில இருந்து படிச்சு உங்களையும் தலை நிமிர்ந்து வாழ வைக்க என்னால் முடியும். பிளீஸ் அம்மா..... என்றை படிப்பை குழப்பாதீங்க..... அப்ப எனக்கு கல்யாணமே வேண்டாம் அம்மா.....”

கலங்கியபடியே தாயிடம் வேண்டினாள் திவ்வியா.

இவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முருகேக திவ்வியாவைப் பார்த்து

“அம்மா திவ்வியா நம்ம குடும்ப நிலை தெரியும் தானே. உனக்கு கீழ் இன்னும் மூன்று தங்கைமார் அவர்களையும் கரை சேர்க்கனும். மாப்பிள்ளை நல்ல பொடியானாம் நல்ல குணமான பையனம்மா. உன் தங்கச்சியைக்கூட கரை சேர்க்க உதவுவானாம்..... நீ போனாய் என்டா நாங்களும் சந்தோசமாய் இருக்கலாம் தானே” என மேலே சொல்ல முடியாமல் விக்கித்து நின்றான் தந்தை முருகேக. தன் தாய் தந்தை கலங்குவதைப்பார்த்த திவ்வியா என்ன செய்வது என தவித்தாள். தாய் தந்தையின் ஏக்கங்களை புரிந்தவளாய்

“சரி அம்மா அவங்களுக்கு ஓமெண்டு சொல்லுங்கோ..... உங்க சந்தோசம் தானே என் சந்தோசம்.....” “ என கலங்கிய படியே சம்மதம் தெரிவித்தாள்.

திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. ரவி திவ்வியாவின் கழுத்தில் நானை பூட்டினான்..... அவளைத் தன் வாழ்க்கை துணைவியாக ஏற்று கையுடனே இலண்டன் அழைத்துச் சென்றான்.

எல்லாம் மூன்றே மூன்றே மாதங்களில் அவளது கனவு..... ஆசை தன்னை நம்பி இருக்கும் சகோதரிகளின் கனவுகள் எல்லாம் வெறும்கனவாய் அவள் முன் இன்று நிழலாடின.....

“ திவ்வியா... எடு யேய் திவ்..... வியா..... நான் கூப்பிடுறது உனக்கு கேக்கலையாடு..... எடு திவ்வியா.....”

என அழைத்த படி வந்த ரவியின் குரல் கேட்டு திடுகிட்டு விழித்தாள் திவ்வியா.

ரவியின் வாயிலிருந்து சாராய வெறி வீசியது. வழக்கம் போல அன்றும் அவனுடன் ஒரு வெள்ளைக்கார பெண்..... திவ்வியா என்ன செய்வது என்று தெரியாது விக்கித்து நின்றாள்.

“என்னாடு நிக்கிறா..... போடு..... போய் நும் இரண்டு பேருக்கும் டிபன் கொண்டாடு..... போடு..... போ..... போ.....” என தள்ளி விட்டான். அவன் தள்ளின வேகத்தில் சுவருடன் அடிபட விழுந்தாள் திவ்வியா.....”

வசந்தத்தை தேடி வந்த திவ்வியா இன்று வானத்தைக்கூட நோக்க முடியாது தவித்தாள். தன் வாழ்விற்கு முடிவுகட்டினாள் திவ்வியா..... போதும..... வேண்டாம..... ரவியின் கூண்டினுள் அடைபட்டு வாழ்ந்தது போதும..... என்னைப் போல எத்தினை பெண்களின் படிப்பினை இடைநிறுத்தி வெளிநாடு அனுப்பி எத்தனை பேரின் வாழ்வினை மோசம் பண்ணுறாங்க நான் பட்ட துண்பம் என் சகோதரிகளுக்கும் வேண்டாம.... உறுதியுடன் ஒருமடல் எழுதினாள் தன் வீட்டுக்காரருக்கு.....

“அன்புள்ள அம்மா, அப்பா சகோதரிகளுக்கு வசந்தத்தை தேடி என்னை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பினீர்கள் இன்று என் வாழ்வின் முகவரியே தெரியாது தவிப்பீர்கள்..... அம்மா, “இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை இல்லையம்மா.....” என் கல்வியைப் பாழாக்கி வெளிநாடு அனுப்பினீர்கள். நம்ம பண்பாடு..... பழக்கவழக்கம் எல்லாம் வெளிநாடுடன் பெருந்துமா? நம்ம ஊரில் இருந்து உங்க பாசத்தோட காலம் பூரா வாழ்திருப்பன், ஆனா... முடியல என்னால்.... என் வாழ்வு இன்றுள்ள முடியுதம்மா..... எனக்கென்று சொந்தம் சொல்ல இங்கு யாருமில்லை..... தங்கைமாரையாவது கல்வியைக் குழப்பாது படிக்க விடுங்கம்மா. அவங்க சொந்த மண்ணில் சேவை செய்யணும்..... சொந்த மண்ணில் வாழ்க்கையை தேரூங்க வெள்ளைக்கார நாகரிகம் வேண்டாம் அம்மா..... என் கனவுகள் கற்பனைகள் உங்கள் கனவுகள்..... அழிந்து போனது போல இனியும் வேண்டாம் அம்மா..... வேண்டாம..... என்னை நினைத்து வருந்தாதீங்க.....” தன் மனதில் தோன்றிய ஆதங்கங்களை அவசர அவசரமாக எழுதிவிட்டு அதனை மடித்து கடித உறைக்குள் வைத்து தன் தாய் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டு விரைந்து வந்தாள்.

தன் உறவுகளை ஒருகணம் நினைத்துப் பார்த்தாள். அந்த மேல்மாடி கட்டிடத்தில் இருந்து கீழே குதித்தாள்.

“ஆ..... அம்மா.....”

என்ற அலறை எதிரொலித்தது. திவ்வியாவின் உடல் சிதறியது..... வான் மேகம் அவனுக்காக சிறுதுளி நீரை சொரிந்து அவளின் ஆதம் சாந்திக்காக பிரார்த்தித்தது.....

ஆக்கம்:-

சி.லக்சியா

கலைப்பிரிவு(2012)

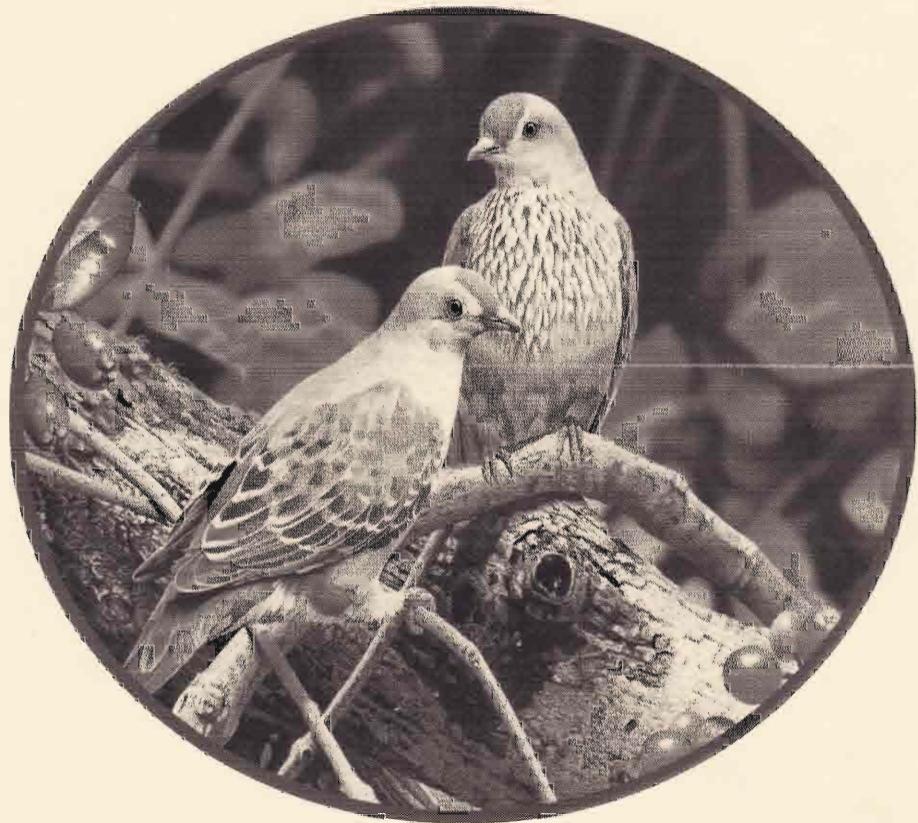
ஒங்கள் சிற்றுறைக்கு.....

உறவுகள் மேற்பட.....

- நானே பெரியவன் நானே சிறுந்தவன் என்ற அகந்தையை விடுங்கள்
- அர்த்தமில்லாமலும் தேவை இல்லாமலும் பின் விளைவு அறியாமலும் பேசிக்கொண்டிருப்பதை விடுங்கள்.
- எந்த விஷயத்தையும் நாகுக்காக கையாளுங்கள்
- சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களை சகித்து தான் ஆக வேண்டும் என்று உணருங்கள்
- நீங்கள் சொன்னதே சரி , செய்ததே சரி என்று கடைசி வரை வாதாடாதீர்
- குறுகிய மனப்பான்மையை விட்டொழியுங்கள்
- உண்மை எது பொய் எது என்று விசாரிக்காமல் இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும் அங்கே கேட்டதை இங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள்
- மற்றவர்களைவிட உங்களையே எப்போதும் உயர்த்தி நினைத்துக் கர்வப்படாதீர்கள்
- அளவுக்கதிகமாய் தேவைக்கதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள்
- எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்
- உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்புப் பிடியாய் இல்லாமல் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள்
- கேள்விப்படுகின்ற எல்லா விஷயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள் அற்ப விஷயங்களைப் பெரிக்படுத்தாதீர்கள்
- மற்றவர்கள் கருத்துக்களை செயல்களை நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள்
- புன்மறுவல் காட்டவும் சிற்சில அன்புச் சொற்களை சொல்லவும் கூட நேரமில்லாதது போல நடந்து கொள்ளாதீர்கள்
- பேச்சிலும் நடத்தையிலும் பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும் தேவையில்லாத மிடுக்கையும் காட்டுவதை தவிர்த்துக் கொண்டு அடக்கத்தையும் பண்பையும் காட்டுங்கள்

நகெச்சுவை

தமிழ் தத்துவங்கள் - கொடுமைதாங்கோ... பொறுமையா படியுங்கோ...

நாய்க்கு நாலு கால் கிருக்கலாம்.. ஆனா அதால் லோக்கல் கால், எஸ்.டி.டி கால், இஎஸ்டி கால் ஏன்.. மிஸ்ட் கால் கூட பன்ன முடியாது.

கங்கை ஆத்துல மீன் பிடிக்கலாம்.. காவேரி ஆத்துல மீன் பிடிக்கலாம்.. ஆனால் அய்யர் ஆத்துல மீன் பிடிக்க முடியுமா?

திருவள்ளுவர் 1330 முதல் எழுதியிருந்தாலும், அவரால் ஒடு குலில் தான் பேச முடியும்.

என்னதான் உன் தலை சுத்தினாலும் உன் முதுகை நீ பாக்க முடியுமா?

மீன் பிடிக்கிறவனை மீனவன் என்று சொல்லலாம்.. நாய் பிடிக்கறவனை நாயவன்னு சொல்ல முடியுமா?

என்னதான் ஒருத்தன் குண்டா கிருந்தாலும் அவனை துப்பாக்கிக்குள்ள போட முடியாது.

தேன் கொட்டினா வலிக்கும்.. பாம்பு கொட்டினா வலிக்கும்.. முடி கொட்டினா வலிக்குமா?

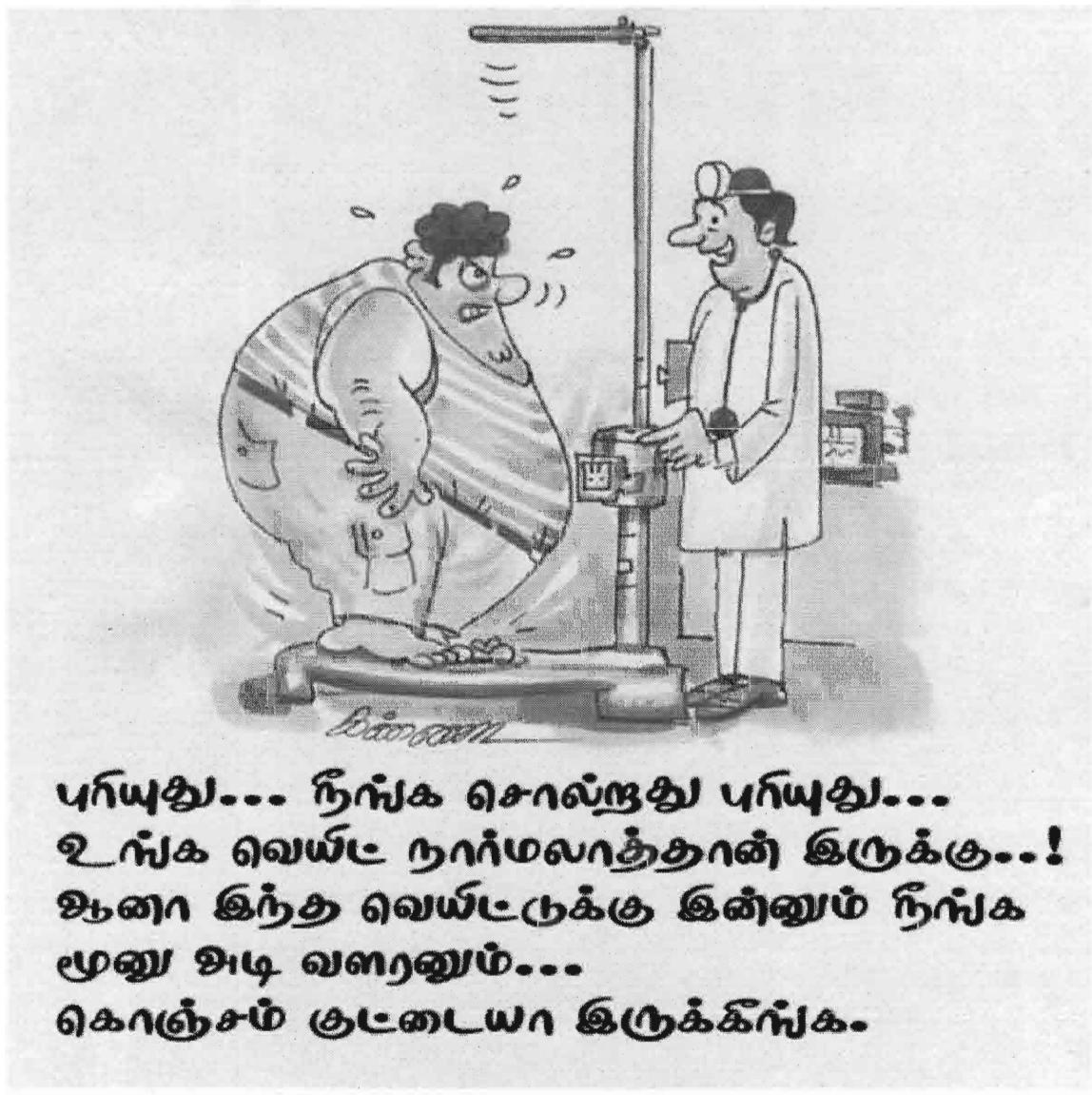
ஸ்கல் டெஸ்டல் பிட் அடிக்கலாம்.. காலேஜ் டெஸ்டல் பிட் அடிக்கலாம்.. பிளட் டெஸ்டல் பிட் அடிக்க முடியுமா?

போங்கலுக்கு கவர்மென்ட்டுல் வீவு கொடுப்பாங்க.. ஆனா கிட்லி தோசைக்கு கொடுப்பாங்களா?

கோலமாவில் கோலம் போடலாம்.. கடலை மாவில் கடலை போட முடியுமா?

லைப்பல ஓண்ணுமே கில்லைன்னா போர் அடிக்கும். தலையில ஓண்ணுமே கில்லைனா கிளார் அடிக்கும்..

ஏழு பரம்பரைக்கு உக்காந்து சாப்பிட பைசா கிருந்தாலும், பாஸ்ட் புட் கடைல நின்னுகிட்டு தான் சாப்பிடணும்.

பரியது... நீங்க சொல்லுது பரியது...
 உங்க வெய்ட நாள்மலர்த்தான் இருக்கு...!
 ஆனா நீந்த வெய்டருக்கு இன்னும் நீங்க
 மனு அடி வளரவும்...
 கொஞ்சம் குட்டையா இருக்கிங்க.

‘அஞ்சு தியினைம் ஜேட்டாளாலும்
ஆபிவைக்குள் விடமாட்டாங்க..’

‘அப்புறம்... விட்டுக்குதிரும்பிப்
போய்கிடுவிங்களா?’

நன்றாம். ரிசப்ஷன்ஸ்யே உட்காஞ்சு
காங்கிட்டு வந்துடுவேன்!

“காதலிக்கும் மனைவிக்கும்

என்ன வித்தியாசம்..?”

“காதலியை சொந்தமா பைக்

வாங்கி கூட்டிட்டுப்போகணும்.

மனைவியை அவ அப்பா வாங்கித் தரும்

பைக்கிலே அழைச்கூட்டுப் போகலாம்!”

பையன் அம்மாவிடம்...

பையன் : அம்மா ஒரு நல்ல செய்தியும் ஒரு கெட்ட செய்தியும் இருக்கு எந்த செய்தி முதல் சொல்ல?

அம்மா : கெட்ட செய்திய சொல்லு

பையன் : குருவி படம் ரிலீஸ் ஆகி இருக்கு

அம்மா : அப்ப நல்ல செய்தி?

பையன் நம்ப ஊர்ல் ரிலீஸ் ஆகல

மைதானத்தில் விஜய தோனியிடம்...

விஜய : - சாரி தோனி... எனக்கு இங்கிலீஞ் தெரியாது

தோனி : - சாரி... எனக்கு நீ யாருனே தெரியாது

பேங்கில் பணம் எடுக்கப் போனவருக்கு
இாக அடிச்சுட்டுதோம்!

என்?

கரண்ட அக்கவுண்டல் இல்ல பணம்
எடுக்க போனாரு!

அரபு நாடுகளில் போட்டோ எடுத்தா
எப்படி இருக்கும்?

ஒரே 'வேடக'கா இருக்கும்!

என்ன சார், இன்டாவியூ பணனாம்
என் முகத்தையே பாத்துக்கிடி ருக்கீங்க?

இது 'நோமுக'த் தேரவும்மா...கொஞ்சம்
பேசாம் இரு!

கான்ஸ்டபிளோ இருக்கிற எங்க சித்தப்பா
இதுவரை 40 திருடாகனைப் பிடிச்சிருக்காரு..

உங்க சித்தப்பா பேரு?

அபிபாபா!

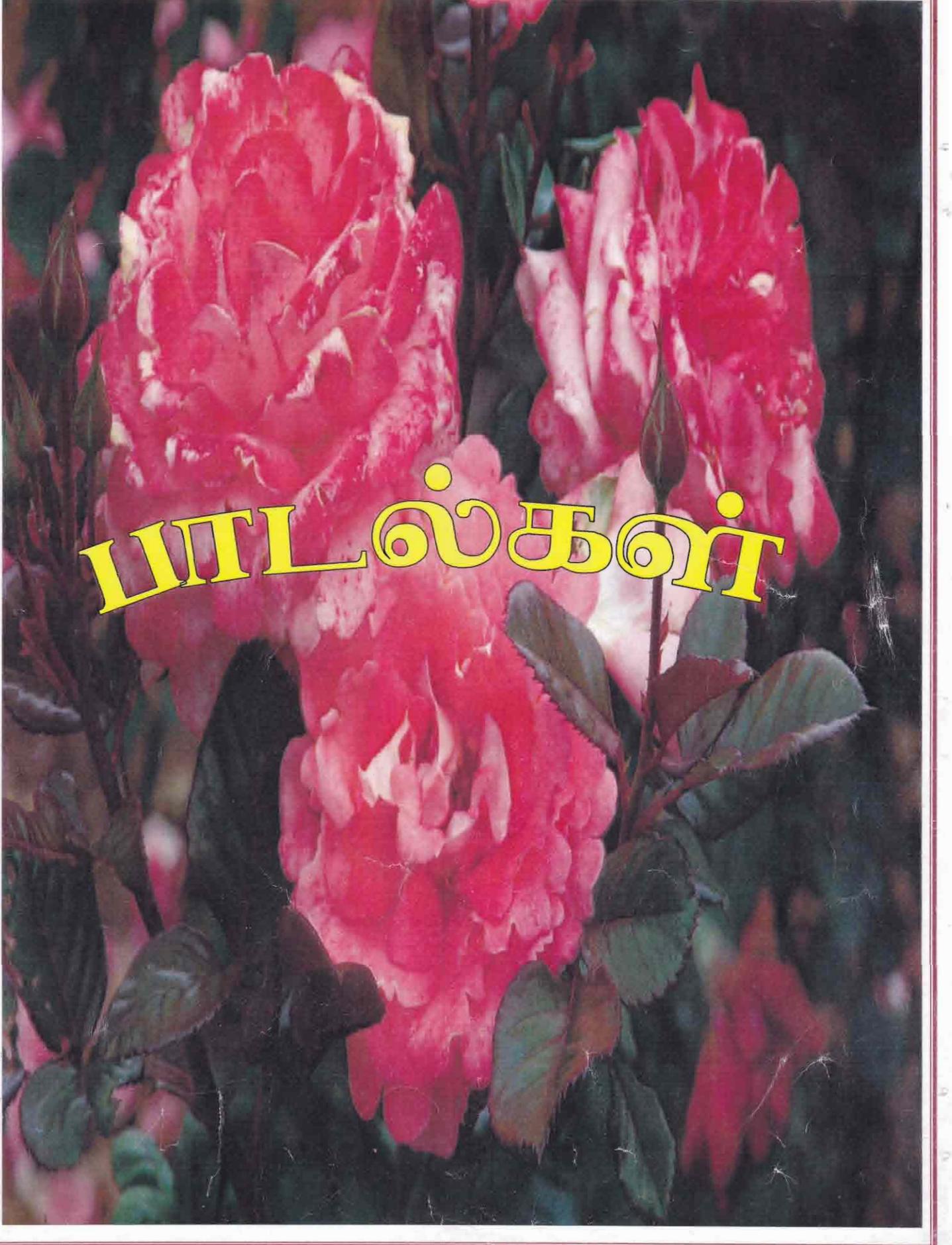
எனக்கு ஹார்ட்டல் மேஜர் ஆபரேஷன்
பணன்றும்யாம்.. டாக்டர் சொல்லிட்டாரு..

டாக்டர் இருக்கும்போது மேஜர் எதுக்கு
ஆபரேஷன் பணறாரு?

ஹிரோயினுக்கு எதிர்பதம் என்ன?

ஹிரோ!

இல்ல ஹிரோ அவுட்!

ஷ்டீல்கள்

தொழிற்பாடல்

உந்டங் சத்தம் பார் ஆலையிலே
இரும்புருக்கி அடிக்கிறார் ஆலையில
மங்காத் கலப்பை கொழு மண்வெட்டி
வடிவாய் அமைக்கிறார் ஆலையிலே

பெரிய பாறைதனை உடைக்கின்றார்
பெருந்தெருக்கள் பல அமைக்கின்றார்
உரிய முறையில் அப்பாதையிலே
எத்தனை வாகனம் செல்லுது பார்

ஆற்று நீரை அணைக்டி
அரிய களங்கள் அமைக்கின்றார்கள்
சேற்று வயலில் நெல்விதைத்து
சிறந்த உணவும் தருகின்றார்

சேர்ந்து வேலை செய்திடுவோம்
சிறந்த பயனும் பெற்றிடுவோம்
பார் பார் எங்கள் நாட்டினிலே
பாலும் தேனும் சுரக்கும் பார்

கொத்துவோம் கொத்துவோம்
நிலத்தைக் கொத்துவோம்
சின்னச் சின்னக் கைகளால்
நிலத்தைக் கொத்துவோம்
அரிவோம் அரிவோம் பலகை அரிந்திடுவோம்
மேசை கதிரை செய்திடுவோம்

ஆக்கம்:-
த.பிருந்தா

பஞ்ச முதன்கள்

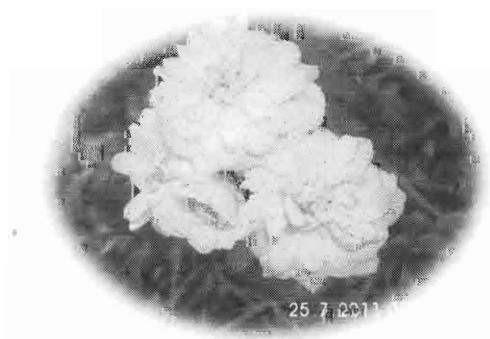
நிலத்தில் நாங்கள் வாழுகின்றோம் நித்தம் நாம் விளையாடுவோம்
அழுத்தமாக நாம் நடந்து ஆமப்பாடி ஒடுகிறோம்
நீரை நாமே குடிக்கிறோம் நீரை நாம் அள்ளிக் குளிக்கிறோம்
கூரையாலே வீழும் மழை நீர் குதூகலமாகவே நாம் பார்ப்போம்
நல்ல காற்றை சுவாசிப்போம் நனுமலர் மணம் தரும் நற்காற்றே
வல்ல காற்றுப் புயல் வீச வலிய மரங்கள் வீழ்ந்திடுமே
நெருப்பின் உதவியால் நாம் சமைப்போம்
நித்தம் விளக்கு ஏற்றிடுவோம்
நெருங்கிடாமல் நாம் இருப்போம்
நெருப்பை தொட்டால் சுட்டுவிடும்
ஆகாயத்தில் மேகம் உண்டு அழகான காட்சி தரும்
ஆகா அந்த வேளையில் அற்புத வர்ணம் காட்டிடுமே.

ஆக்கம்:-

சி.நிரோஜனன்

கலைப்பிரிவு(2012)

சேற்றுக்குள் கல் வீசினால் உன் முகம் தான் சேராகும்.

கண்ணி நண்பன்

கம்பியூட்டர் என்னும் ஓர்
கண்ணி நண்பன் வேண்டுமே
தம்பியோடு சேர்ந்து நான்
தினமுமாட வேண்டுமே
பள்ளிப்பாடம் யாவுமே பதிவு
செய்து வைக்கலாம்
புள்ளி போட்டுக் கோட்டனால்
பூடம் வரைந்து பார்க்கலாம்
கடிதம் எழுதி அனுப்பலாம்
அணியும் ஆடை வண்ணமும்
அதில் அமைத்துப் பார்க்கலாம்
எதிர்வு கூறும் சாத்திரம்
இனிய பொழுது போக்கென
புதிர்கள் போட்டுப் பார்க்கலாம்
புதிய அறிவும் காணலாம்
வரவு செலவு ஏடுகள் விபரம் யாவும்
அமைக்கலாம்
கம்பியூட்டர் என்னும் ஓர்
கண்ணி நண்பன் வேண்டுமே
தம்பியோடு சேர்ந்து நான்
தினமுமாட வேண்டுமே.

ஆக்கம்:-

இ.தயானி

கலைப்பாரிவ(2012)

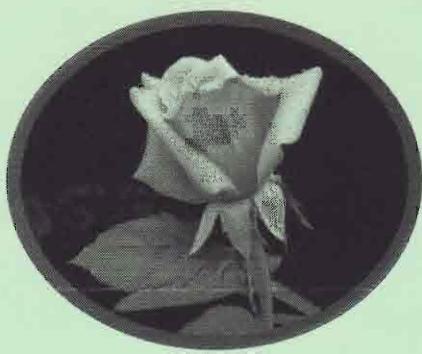
யாழில்பார்வை நகரம்

பழையான நகரம் - எங்கும்
பாட்டன் பூட்டன் நகரம்
இளமையான நகரம் - வீரம்
எழுந்து நிற்கும் நகரம்
கோயில் சூழ்ந்த நகரம் - கல்வி
கொலுவிருக்கும் நகரம்
தாயைப் போல எம்மை - என்றும்
தாங்கி நிற்கும் நகரம்
கலை நிறைந்த நகரம் - நன்கு
கற்றோர் வாழும் நகரம்
தலை நிமிர்ந்த நகரம் - உலகத்
தமிழர் போற்றும் நகரம்
தேனீ போல உழைக்கும் - மக்கள்
சேர்ந்து வாழும் நகரம்
ஞானியோக சுவாமி - நல்லூர்
நாவலர் போற்றும் நகரம்
நல்ல தமிழ் கேட்கும் - யாழ்
நகரமெங்கும் காதில்
வெல்லுமேன இனிக்கும் - அதை
வெல்லும் சுவை உண்டோ?

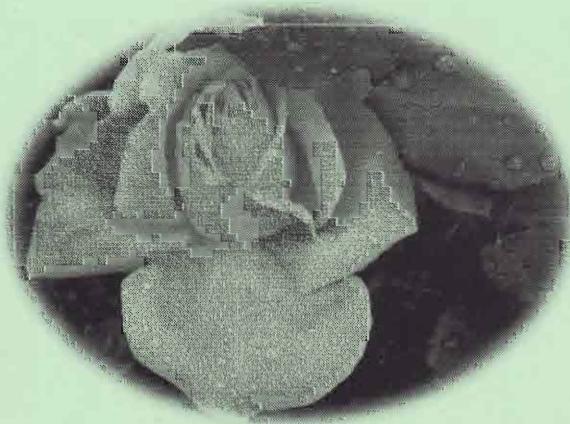
ஆக்கம்:-

பேரிசேதரன்

கலைப்பிரிவு(2012)

புதிய

வாழ தவநிய வசந்தர்

(வரதட்சணை என்ற வக்கிரத்தின் ஓர் பக்க கண்ணாடு)

கண்ணீரில் முடிந்த கரவியத்திற்கு கரண்பியமரகும்
பரத்திரங்கள்

1. கந்தரம்
2. செல்வி - மனைவி
3. சாரு - மகன்
4. பிட்டர் - நண்பன்
5. பரவுதி பரட்டி - அயல்வீட்டுக்காரி
6. பெஸிசர்
7. வீதியால் செல்வேர்
8. தேநிரக் கடையில் வேலை செய்யும் பெயன்
9. அயலவர்கள்

கட்சிகள் ~ 5

காட்சி எண் - 1

பாத்திரங்கள் - சுந்தரம், பீட்டர், வீதியால் செல்லும் இருவர்

இடம் - தெரு

காலம் - மாலை

மாலை நேரம் வீதியால் ஆண்களும் பெண்களுமாக பலர் சைக்கிளிலும் நடந்தவாறும் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். சுந்தரம் போதையடன் சைக்கிளை உருட்டியவாறு தள்ளாடியபடி வந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்போது நடுத்தர வயது உடைய ஒருவன் அவ்வழியில் வருகின்றான். சுந்தரத்தை அண்மித்ததும் அவன் சுந்தரத்தை உற்றுப்பார்க்கின்றான்.

மக்கள் - என்ன சுந்தரம் அண்ணை சைக்கிள் உருட்டிக் கொண்டு போற்றுக்கள். என்ன செயின் அறுந்து போச்சா?

சுந்தரம் - (போதை கலந்த தொனியில்) யோவ் உனக்கு என்னையா நான் உருட்டிக் கொண்டும் போவன் தலைக்கு மேலை தூக்கிக் கொண்டும் போவன் அதைக் கேக்க நீ ஆரையா?

(சுந்தரம் போதையில் இருப்பதை உணர்ந்தவனாக சுந்தரத்தைப் பார்த்தவாறு தனது கையால் தன் நெற்றியில் அடித்தவாறு வெளியேறுகின்றான்.

சுந்தரம் - வந்துட்டாங்க நம்மக்கிட்ட கேள்வி கேக்க.

(என்று சொல்லும் போது சைக்கிளில் மூட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வந்த நடுத்தர வயதுடைய ஒருவர் எதிரே சுந்தரம் நிற்பதை திடீரென கண்டதும் நிதானிக்க முடியாமல் “யோவ்” என்று கத்தியவாறு சுந்தரத்தினன் சைக்கிளுடன் மோதியவாறு சைக்கிளுடன் கீழே விழுகின்றான். சைக்கிளில் நின்ற சுந்தரமும் சைக்கிளில் விழ நிதானிக்க முடியாமல் (யோ ஆரையா என் மேல் வந்து மேதுறது ஆ.....) என்று கத்தியவாறே விழுகிறான். பின்பு ஆத்திரத்துடன் எழும்புகின்றான்.

வழிப்போக்கன் - எவன்டா அது யோவ் என்னையா? கண்ணைப் பிடரிக்கை வைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறியே. என்ன சாகிறதுக்கேண்டு வந்துடியே.

(சுந்தரம் தள்ளாடியவாறே எழுந்து நிதானித்து நிற்கின்றான்)

சுந்தரம் - எவன்டா அவன் என்னைக் கேள்வி கேட்கிறது. என்னர ஞோட்டு நான் நடுவிலையும் நிற்பன் கீழையும் நிற்பன் மேலையும் நிற்பன் மை ஞோட், மைக் கார், மைப்பெற்ஞோல். நான் இப்படித்தான் நிற்பன். என்னை ஒருத்தரும் ஒண்டும் புடுங்கேலாது.

(வீதியால் வந்தவன் ஆத்திரமடைகின்றான்)

வழிப்போக்கன் - “என்னடா கதைக்கிறாய் என்றவாறு சுந்தரத்தின் சேட கொலரைப்பிடித்து ஞோட்டு என்ன கொப்பன்னீ சொத்து என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறியே” என்று கூறிக் கொண்டு சுந்தரத்தை தாக்குகின்றான்.

சுந்தரம் - “ஆ ஜீயோ அம்மா” என்று கத்தியவாறு கீழே விழுகின்றான்.

அப்போது அங்கு நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த பீட்டர் இவர்கள் சண்டையிடுவதைக் கண்டு அவர்களை நோக்கி விரைந்து வருகின்றான் (கீழே விழுந்த சுந்தரத்தை காலால் உதைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் சுந்தரம் கீழே கிடந்து “ஆ ஜீயோ அம்மா” என்று கத்திக் கொண்டிருக்கின்றான்.

அப்போது “சார் சார் அடிக்காதங்கே” என்று கத்தியவாறு பீட்டர் ஒடி வந்து “சார் வேண்டாம் சார் வேண்டாம்” என்று கத்தியவாறு அவரை விலக்கி எடுக்கின்றான்.

வழிப்போக்கன் - “இப்ப தம்பி இவர்களை எல்லாம் சும்மா விடக்கூடாது உங்க்கின்ற காசையெல்லாம் குடிச்சு விட்டாத்தான் சரி”

(மீண்டும் உதைய முனைகின்றான்”

பீட்டர் - “ஜீயோ வேண்டாம் சார், நான் பார்த்துக் கொள்ளுறன்.” சுந்தரத்தின் அருகில் சென்று இருந்த பீட்டர் “அன்னை அன்னை எழும்புங்கோ அன்னை, என்ன அன்னை இது நடு ஞோடிலை” என்று சுந்தரத்தின் முகத்தைத் திருப்பிய பீட்டர் அதிர்ச்சியடைகின்றார்

பீட்டர் - “சுந்தரம் டேய் சுந்தரம்”

வழிப்போக்கன் - “என்ன தம்பி உங்களுக்கு இவரைத் தெரியுமா?”

பீட்டர் - “ஓம் சார், என்னேடு தான் படிச்சவர். சுந்தரம் நல்ல குடும்பம் சார் ஆனால் ஏன் இப்படி?”

வழிப்போக்கன் - “என்னவோ தம்பி தெரிஞ்சவர் எண்டு சொல்லுறியள் அதாலை விட்டுட்டுப் போறன். இல்லாட்டி ரண்டிலை ஒண்டு பாத்திருப்பன்....., இனி மேல் இப்படி விடவேண்டாம் என்று வீட்டிலை செல்லி வையுங்கோ”

பீட்டர் - “ஓம் சார் நான் பார்த்துக் கொள்ளுறன். நீங்கள் போங்க சார். ரோம்ப நன்றி சார்.”

வழிப்போக்கன் - “சரி தம்பி நான் போறன் வீட்டிலை கட்டாயம் நான் சொன்ன மாதிரி ஒருக்காச் சொல்லி விடுங்கோ”

பீட்டர் - “ஓம் சார் நான் சொல்லி விடுறன். நீங்கள் போங்கே சார்”

(பீட்டர் சுந்தரத்தை தன் மடி மீது கிடத்தி முகத்தைத் தட்டுகிறான்)

பீட்டர் - “சுந்தரம் டேய் சுந்தரம்”

(பீட்டர் ஏதோ யோசித்து விட்டு தண்ணீருடன் வருகின்றான். முகத்தில் தண்ணீர் தெளிக்க சுந்தரம் போதை தெளிகின்றான்)

சுந்தரம் - “டேய் எவண்டா அது முகத்தில தண்ணீர் ஊத்துறி, எவண்டா அவன்” (உற்றுப் பார்த்து விட்டு) “டேய் பீட்டரு”

பீட்டர் - “ஓமடா, நான் தாண்டா”

சுந்தரம் - “நீ எங்கையடா இஞ்சை, இப்ப எங்கை இருக்கிறாய்”

பீட்டர் - “நான் ரவுனில் தான் இருக்கிறேன். அது இருக்கட்டும் நீ எண்டா இது....., சரி வா அங்காலை போய்க் கதைப்பம்”

(என்றவாறு சுந்தரத்தையம் கை கொடுத்து தூக்கி விட்டு சுந்தரத்தின் சைக்கிளை நிமித்தி)

பீட்டர் - “வா போவம் அங்காலை போய்க் கதைப்பம்”

(பீட்டர் சுந்தரத்தின் சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு போகின்றான். சுந்தரமும் தள்ளாடிய படி அவனுடன் போகின்றான்)

காட்சி எண் - 2

இடம் - தேநீர்க்கடை

பாத்திரங்கள் - சுந்தரம், பீட்டர், கடையில் வேலை செய்யும் பையன் மற்றும் வாடிக்கையாளர்கள்.

கடையில் ஆண்களும், பெண்களுமாக பலர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். தேநீர் கடையில் வேலை செய்யும் பையன் இருவருக்கும் தேனீரம் சிற்றுண்டியும் கொண்டு வந்து வைக்கின்றான்.

பீட்டர் - “ம.. ரீயைக்குடி” (என்று கூறிவிட்டு தானும் ஒரு கப்பை எடுத்து ஒருவாய் குடித்து விட்டு சுந்தரத்தைப் பார்க்கின்றான். சுந்தரம் ரீயை எடுக்காமல் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்)

பீட்டர் - “சுந்தரம்..... டேய் சுந்தரம்”

(சுந்தரத்தைத் தட்டித்தட்டி கூப்பிடுகின்றான். சுந்தரம் சுய நினைவிக்கு வருகின்றான்)

பீட்டர் - “என்னா யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறாய், முதலில் ரீயைக் குடி பிறகு கதைப்பம்”

(சுந்தரம் வேண்டா வெறுப்பாக ரீயை எடுத்து இரண்டு வாய் குடித்து விட்டு மேசையில் வைக்கின்றான். பீட்டரும் தனது கப்பை மேசையில் வைக்கிறான்)

பீட்டர் - “ம் இப்ப சொல்லு என்ன பிரச்சினை”

சுந்தரம் - (சலிப்புடன்) “பிரச்சினை ஒன்று இரண்டு என்றால் செல்லலாம் வாழ்க்கையே பிரச்சினையாய் போன எதையெண்டு சொல்லுறது”

பீட்டர் - “ஏன்டா இப்படிச் செல்லுறாய் பிரச்சினை எண்டுறது எல்லோருக்கும் இருக்கிறது தானே. பிரச்சினை இல்லாமல் எவண்டா இருக்கிறான். பிரச்சினை இல்லாமல் மனுசன் இல்லை. பிரச்சினை இல்லாட்டி அவன் மனுசனே இல்லை தெரியுமா? பிரச்சினை என்டா அதைத் தீக்குறதுக்கு வழியை பாக்கோனும். ஆதை விட்டுட்டு இப்பிடி குடிச்சிட்டு ரோட்டிலை கிடக்கிறதா? என்னா இது”

சுந்தரம் - “என்னை என்னா செய்யச் சொல்லுறாய். கடையையும் ஆமிக்காறன் பறிச்சு சென்றி போட்டு வைச்சிருக்கிறான். சீட்டுப் போட்ட சீட்டுக்காரனும் ஏமாத்திப்போட்டு போட்டான் டேய் சொன்னா என்னா வீட்டிலை சாப்பாட்டுக்கே வழி இல்லையோ பிள்ளைக்கும் வருத்தம் வந்து ஆசப்பத்திரிச் சிலவுக்கே வழி இல்லாமல் நிக்கிறன்டா...”

(பீட்டர் இடை மறிக்கின்றான்)

பீட்டர் - “என்னா, இது அதுக்காச் வேண்டி தன்னியைப் போட்டுட்டு ரோட்டிலை கிடக்கிறதா? இப்படியெண்டா எல்லாம் சரியாய் போடுமா? ஏன்றா கேட்கிறாய் எண்டு குறைநினைக்காதே சீதனக்காசை வாங்கி என்னா செஞ்சனி வாகனம் ஏதேன் எடுத்தா வியாபாரம் ஏதாவது செஞ்சிடலாமே, இப்ப வாகனம் எல்லாம் நல்ல மலிவாய் வாங்கலாம்”

சுந்தரம் - “அடப்போடா நீ வேறூ (சிரித்து விட்டு) தலையிலை மயிரே இல்லை. நீ என்னாண்டா சீப்பாலை இழுக்கச் சொல்லுறாய்”

பீட்டர் - (ஆச்சரியத்துடன்) “ஏன்றா?”

சுந்தரம் - “அதை ஏன்டா பேசுவான் உவர் புரோக்கர் கந்தசாமியும் தனபாலரும் சேர்ந்து சீதனம் பிறகு தருவினம் எண்டு சொல்லி ஒருத்தியை கொண்டு வந்து தலையிலை கட்டி ஏமாத்திப் போட்டாங்கடா கலியானம் செய்து எட்டு வருஷம் ஆச்சு ஒரு சதம் சீதனம் கடை தரல்லையோ”

பீட்டர் - “ஏன்டா இவ்வளவு காலமாய்ப் போச்சு பேசாமல் இருக்கிறியே கொஞ்சக்காலம் பாத்திட்டு மனுசியை அடிச்சுத் தூத்தியிருக்க வேண்டியானே”

சுந்தரம் - “நீ சொல்லுறதும் சரி தான்ரா, எண்டாலும் என்னடா செய்யிறது பாக்க பாவமாய்க் கிடந்திச்சு போனால் போகட்டும் என்று விட்டுட்டன்”

பீட்டர் - “அப்படிச்சொல்லன் விஷயத்தை உன்னிலை பிழையை வைச்சுக் கொண்டு ஏன் மற்றவையள்ளன போறாய்? எண்டா தெரியாமல் தான் கேக்கிறன் உனக்கு அறிவே இல்லையா? இந்தக் காலத்தில் ஆரும் சீதனம் வாங்காமல் கலியானம் செய்வாங்களா? சீதனத்தைக் கையில் வாங்கிப்போட்டுத்தாண்டா தாலி கட்டனும். மனுசனை மனிசன் அடிச்சு விழுகிற உலகமடா இது. உனக்கென்னடா மகாத்மா காந்தி என்ட நினைப்பே! சீதனம் வாங்காமல் கலியானம் செய்திருக்கிறியே.”

சுந்தரம் - “அதுக்கு இப்ப என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுறாய்? இனி என்ன இன்னொரு கலியானம் செய்யச் சொல்லுறியே?”

பீட்டர் - “டேய் அப்படிச் செல்லேல்லையாடா. இப்பவும் ஒண்டும் கொட்டுப் போகேல்லை சரியா, நீ போய் மனுசியிற்றை இப்படிச் சொல்லு சொன்ன சீதனக்காச எல்லாத்தையும் கொண்டு வந்து தந்தாத்தான் வீட்டிலை இருக்கலாம், இல்லாட்டி வீட்டாலை வெளிக்கிட்டு போகனும் எண்டு சொல்லு. சீதனக் காச தண்ணை பாட்டிலை வருதோ, இல்லையோ எண்டு பார் என்னடா நீ இஞ்சை பார் என்னை முந்தி ஒரு நேர சேத்துக்கே வழியில்லாமல் விறகு கொத்திக் கொண்டு திரிஞ்சனான். இப்ப பார் என்னொரு கார், டுவீலர், செல்போன், மாடி வீடு எண்டு எவ்வளவு வசதியாய் இருக்கிறன் எல்லாம் சீதனம் தான் நீ என்கூடா பாவம் புண்ணியம் பார்த்துக் கொண்டு நிக்கிறாய்.”

சுந்தரம் - (ஏக்கத்துடன்) “டேய் நீ சொன்ன மாதிரிச் சொன்னால் சீதனக்காசை கொண்டு வந்து தருவாளோடா.”

பீட்டர் - “என்னடா இது சொன்ன கேக்க மாட்டாள் எண்டுறாய். நான் சொன்ன மாதிரிச் சொல்லிப்பார் சீதனக்காச. ஒரு சதம் குறையாமல் நாளைக்கே வருகுதோ இல்லையோ எண்டு பார். மயிலே மயிலே இறகு போடு எண்டாப் போடாது புடுங்கித்தான் எடுக்கோனும். சரியடா எனக்கு நேரமாகுது என்னயோ சொல்லுறதைச் சொல்லிப் போட்டன் நீ போய் நான் சொன்ன மாதிரிச் சொல்லு பிறகு தாண்டா இந்த பீட்டர் ஆரேண்டு உனக்குத் தெரியும்.”

சுந்தரர் - “ஆ, சரி பின்னப் போட்டு வா”

சுந்தரர் - (தனக்கு தானே) “போடா போ என்ன மாடி வீட்டிலை இருக்கிறியோ பொற்டா பொறு நானும் சீதனக்காசை வாங்கி உன்னை விட பெரிய வீடு கட்டுறனோ. இல்லையோ எண்டு பார்”

காட்சி எண் - 3

இடம் - சுந்தரரின் வீடு

பாத்திரங்கள் - சுந்தரரின் மனைவி (செல்வி)

சுந்தரம்

அவர்களின் சிறியமகள் (சாரு)

அயல்வீட்டு வயதான பெண் (பாட்டி)

சாரு நிலத்தில் இருந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாள். சுந்தரம் வருகின்றான். சுந்தரத்தைக் கண்டதும் சாரு அப்பா - அப்பா என்றவாறு எழுந்து ஒடிச்சென்று சுந்தரத்தின் முழங்கால் கட்டிப்பிடிக்கிறாள்.

சாரு - “அப்பா அப்பா எனக்கு என்னப்பா வாங்கிக் கொண்டு வந்தனீங்கள் விக்கா வாங்கிக் கொண்டு வந்தனீங்களே அப்பா.”

(சுந்தரம் அதனை செவிமடுக்காதது போல)

சுந்தரம் - “கொம்மா எங்கை”

சாரு - “^{நா}உன்னுக்கை சோறு காச்சிக் கொண்டு நிக்கிறா”

சுந்தரம் - “போய் வரச்சொல்லு”

(சாரு அதிலே நின்றவாறே வலது பக்கம் நோக்கி அம்மா! அம்மா, அப்பா வரட்டாம் என்று கத்திவிட்டு மீண்டும் சுந்தரத்திடம்.....)

சாரு - “அப்பா என்னப்பா வாங்கிக்கொண்டு வந்தனீங்கள்? தாங்கோ அப்பா எனக்கு நேசறிக்கு நேரம் போட்டுது, அப்பா!”

சுந்தரம் - (ஆத்திரத்துடன்) “கொம்மா எக்கச்சக்கமா சீதனக்காச தந்து வச்சவ தானே உனக்கு வாங்கி வந்து கொட்டுறதுக்கு போடி போய் கெம்மாவை வரச்சொல்லு”

(சுந்தரத்தின் மனைவி செல்வி கையில் தண்ணீர்ச் செம்புடன் சுந்தரத்தை நோக்கி வருகிறாள்)

செல்வி - “என்னங்க இது பிள்ளையோடை சண்டை பிடிச்சுக்கொண்டு நிக்கிறியள். மரக்கறி ஏதேனும் வாங்கிக் கொண்டு வந்தனிலோ. சுரி முதலிலை தண்ணியைக் குடியுங்கோ, களைச்சுப்போய் வந்திருப்பியள்.” (செம்பை நீட்டுகிறாள்)

(எதுவும் பேசாது நின்ற சுந்தரம் செம்பை பலமாக தட்டி விடுகிறான். செம்பு பறக்கிறது. செல்வி அதிர்ச்சியடைந்து நிற்கிறாள்)

சுந்தரம் - “ஏன்டி கொப்பரும் நீயும் என்னை என்ன இளிச்ச வாயான் என்று நினைச்சுக்கொண்டிருக்கிறியனோ? ஏன்டி நான் சீதனக்காசை மறந்து போட்டன் என்று இரண்டு பேரும் கனவு கண்டு கொண்டு இருக்கிறியனேர்? ஏங்கையாடி சீதனக்காசு? கோப்பர் உன்று கள்ளப் பொஞ்சாதிக்கு உறுதி எழுதிக் குடுத்திட்டாரோ?”

(செல்வி உள்ளே போக எத்தனிக்க சுந்தரம் “உங்கை எங்கையாடி போறாய்?” என்று அவனின் பின்னலைப் பிடித்து இழுத்து கண்ணத்தில் ஓங்கி அறைகின்றான் செல்வி கீழே விழுகின்றாள்)

சுந்தரம் - “ஏன்டி நாயே என்னை என்ன வடிகட்டின மடையன் எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு இருக்கிறியே? ஆ நான் விசரன் மாதிரிச்சொல்லிக்கொண்டு நிக்கிறன். நீ உன்றை பட்டிலை போறாண் என்ன இண்டைக்கு இதுக்கு ஒரு முடிவு கட்டிப்போட்டுத்தான் அடுத்த வேலை செய்ய வேணும் சரியோ. அதுக்கிடையிலை தப்பிடலாம் எண்டு குசினியுக்கை ஒடுறாண் என்ன உனக்கு அவ்வளவுக்கு கொழுப்பு வந்திட்டுது. என்ன?”

(சொல்லியவாறே செல்வியை உதய காலைத்தாக்குகிறான்)

செல்வி - “ஆ! ஜயோ! அம்மா!”

(இதற்கிடையில் வெளியே சென்ற சேரு பக்கத்து வீட்டு பாட்டியிடம் விஷயத்தை செல்லிக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து விடுகிறாள். சுந்தரம் காலால் உதைய முனைவதை கண்டதும் பாட்டி ஓடி வருகின்றார்)

பாட்டி - “டேய் சுந்தரம்! டேய் டேய்! அவனுக்கு ஏன்றா அடிக்கிறாய்? ஜயோ! என்ற கடவுளே அந்த வருத்தக்காறிக்கு உப்பிடி அடிக்கிறானே. டேய் டேய்! அவனுக்கு அடிக்காதையொடா.”

(கத்திக் கொண்டு ஓடி வந்து சுந்தரத்தை விலக்கி விடுகிறாள்)

பாட்டி - “டேய் என்னா, கட்டின பொஞ்சாதியிலை கை வைக்கிறாய்? அவள் உனக்கு என்னா செய்தவள் நீ எல்லாம் ஒரு புருஷனே? அவள் ஏற்கனவே உனக்குச் சமைச்சுப் போட்டுப்போட்டு வருத்தக்காறியாய் போட்டாள். அவனுக்கு போய் ஏன்றா.....”

(சுந்தரம் ஆடை மறிக்கின்றான்)

சுந்தரம் - “ஏய் கிழவி உன்னை ஆர் இஞ்சை வரச்சொன்னது. நீ உன்றை தொளுவாரத்தை மட்டும் பார் தேவையில்லாமல் என்றை விஷயத்திலை தலையிடாதை சரியே. உன்னை ஆர் இஞ்சை கூட்டிக்கொண்டு வந்தது? (சாருவைப்பார்க்கிறான்) ஓ.... இது தான் உன்னைக்கூட்டிக் கொண்டு வந்ததோ? ஏன்டி நீ அவளவுக்கு வளந்திட்டியோ?”

(சாருக்கு அடிக்காதை ஓங்குகிறான்)

பாட்டி - “டேய் டேய் ஏன்றா அவனுக்கு அடிக்க வாராய்? ஏனக்கு அவள் ஒண்டும் வந்து சொல்லேல்லை, சத்தம் கேட்டு தான் நான் வந்தனான் நீ இந்த ஒண்டும் தெரியாத பச்சைக்குழந்தைக்கு அடிக்க கை நீட்டுறோய் ஏன்றா உனக்கு இருக்கமே இல்லையா?”

(சாருவை தன்னுடன் அணைத்துக் கொள்கிறாள்)

சுந்தரம் - “இப்ப ஏன் சத்தம் கேட்டது எண்டு தெரிஞ்சுக்கட்டுதே தானே உதிலை நின்டு எனக்கு வியாக்கியானம் சொல்லி தலைக் கொதியை கூட்டாமல் பேசாமல் போ. ஏனக்கு கோபம் ஏறிச்சுது எண்டா என்ன செய்வன் எண்டு எனக்கே தெரியாது மரியாதை கெட முன்னம் நீயே போனால் நல்லது.”

பாட்டி - “நான் போகாத்தான் போறன் பின்னை என்ன இஞ்சை உன்ற வீட்டிலையே இருக்கப் போறன்? என்ன எண்டாலும் நீ அவனுக்கு மூண்டு முடிச்சுன்போட்டு தாலி கட்டின புருஷன் அவன் உன்னை நம்பி வந்தவள். இப்பிடியே மாட்டுத்தனமாய் அடிக்கிறது.”

சுந்தரம் - “என்ன விசர்க் கதை பறையிறாய் நானே இவனுக்கு மூண்டு முடிச்சுப் போட்டது பின்னுக்கு நின்ட பொண்டுகள் எல்லோ போட்டது. சும்மா விசர்க்கதை பறையாதை சரியே.”

(நிலத்திலே இருந்து தலையை கீழே குனிந்து அழுது கொண்டிருந்த செல்வியின் அருகில் சென்று அவளின் தலையைப் பிடித்து முரட்டுத்தனமாய் முகத்தை நிமிர்த்துகிறான்)

சுந்தரம் - “ஏன்டி கொப்பரும் நீயும் சேர்த்து செய்யுறுதெல்லாம் செஞ்ச என்னை ஏமாத்திப் போட்டு இப்ப என்ன நடிக்கிறியே ஆ வடிவாய்க் கொட்டுக் கொள் நாளைக்கு விடிய இஞ்சை வருவன் சீதனக்காச இருவத்தைஞ்ச லச்சமும் ஒரு சதம் கூடக் குறையாமல் இஞ்சை இருக்கோனும் இல்லாட்டி நானே வெட்டி துண்டு பேட முன்னம் வீட்டாலை வெளிக்கிட்டுடோனும் சீதனக்காச இல்லாமல் நாளைக்கு இஞ்சை சிரிச்சுக்கொண்டு நின்டியோ கொலைதான் விழும் (பாட்டியைப் பார்த்து) உனக்கு முன்னாலை தான் சொல்லுறங்.”

(பாட்டி செல்வியின் அருகில் சென்று இருந்து அவளின் தோளைத்தட்டி “செல்வி செல்வி என்னடி இது குழந்தைப்பிள்ளை மாதிரி அழக்கூடாது” என்று சொல்லிக்கொண்டுசெல்வியின் முகத்தைப் பிடித்து நிமிர்த்த செல்வி பாட்டி என்றவாறு பாட்டி என்றவாறு பாட்டியைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுகிறாள்)

பாட்டி - “என்னடி செல்வி இது குழந்தைப்பிள்ளை மாதிரி அழுது கொண்டிருக்கிறாய்? பாட்டி சொல்லுறங் எல்லே அழக்கூடாது ஆ நாங்கள் எல்லாம் என்னத்துக்கு இருக்கிறம் ஆ..... ஆரோ பாழ்படுவாங்கள் அவன்ஜூ மனசைக் கெடுத்துப் போட்டாங்கள். அவங்கள் நாசமாய் போகனும். நீ ஒண்டுக்கும் யோசியாதை எல்லாம் சரியாய் போடும்.”

செல்வி - (அழுதவாறு) “இல்லைப்பாட்டி அவர் ஒருநாள் கூட என்னோடை இப்பிடி நடந்து கொள்ளேல்லை எனக்கு பயமாய் இருக்குது பாட்டி. நாளைக்கு விடியுறுதுக்குள்ளை இருவத்தைஞ்சு லச்சத்துக்கு நான் எங்கை போவன். ஊங்களைத்தான் நம்பி இருக்கிறன். பாட்டி நீங்கள் தான் ஏதாவது செய்யேனும் பாட்டி” (அழுகிறாள்)

பாட்டி - “உன்றை நிலைமையைப் பாக்க எனக்கும் சரியான கவலையாய் தான் கிடக்கு செல்வி எனக்கு உதவி அவருக்கும் இப்ப வியாபாரம் பெரிசாய் நடக்கிறேல்லை எல்லாம் நட்டதிலை போட்டுதாம் இல்லாட்டி நான் கட்டாயம் ஏதாவது உதவி செஞ்சிருப்பன். என்ன செய்யுறுது (சற்று யோசித்து விட்டு) சரி செல்வி அடுப்பிலை உலை வைச்சுப் போட்டு வந்தனான் சோறு அடிப்பிடிக்கப் போகுது. சாநி வந்து சொன்ன உடனை என்னவோ ஏதோ எண்டு அவசரத்திறர் ஒடி வந்திட்டான் அவரும் சாப்பிட வரப்போறார். நான் போட்டு பிறகு வாறன் நீ ஒண்டுக்கும் யோசியாதை நான் போட்டு பிறகு வாறன்.”

செல்வி - “சரி பாட்டி”

(எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டு செல்வியின் பின்னால் நின்ற சாரு அம்மா என்ற சாருவைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு அழுகிறார்)

காட்சி - 4

பாத்திரங்கள் - செல்வி, சாரு

(செல்வி சுவரில் சார்ந்தவாறு நிலத்தில் இருந்தவாறு தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு யோசனையில் அமர்ந்திருக்கிறாள். சாரு அருகில் இருந்து விளையாடிக் கொண்டு இருக்கிறாள் மேசையில் இருந்த வாளைவிப் பெட்டியில் “கண்ணின் மணியே கண்ணின் மணியே ஸ்ரீஸ்தமா..... உன் கண்களில் என்ன கண்களில் என்ன ஸ்ரீஸ்தமா.....?” என்ற திரைப்பாடல் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சாரு செல்வியின் அருகில் வந்து செல்வியைத் தட்டுகிறாள்.)

சாரு - அம்மா தண்ணி விடாய்குதம்மா?

(செல்வி எதுவும் பேசாமல் எழுந்து மேசையின் இருகே சென்று வாளைவியை நிறுத்தி விட்டு பேணியில் தண்ணீர் வார்த்து சாருவுக்கு கொடுத்து விட்டு அருகில் அருந்த கதிரையில் அமர்கிறான். அப்போது செல்வி யோசிப்பது போல சுந்தரம் கூறிய “நாளைக்கு விடிய இஞ்சை வருவன் சீதனக்காக இருபத்தைஞ்சு லச்சமும் ஒரு சதம் கூட குறையாமல் இஞ்சை இருக்கோடும். இல்லாட்டி நானே வெட்டி துண்டு போட முன்னம் வீட்டாலை வெளிக்கிட்டுப்போனும்” என்ற வார்த்தைகள் அவள் மனதில் திருப்பத்திருப்ப ஒவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.)

(மேசையின் அருகில் வந்த செல்வி மேசையின் லாச்சியைத் திறந்து மருந்துப் போத்தல் ஒன்றை எடுக்கிறாள். ஆதை முகத்துக்கு நேரே வைத்து சிந்திக்கிறான். மூடியைத் திறந்து மருந்தை வாய்க்குள்ளே விடுகின்றாள்.)

காட்சி - 5

பாத்திரங்கள் - சுந்தரம், செல்வி, சாரு, பாட்டி, பொலிசார், அயலவர் சிலர்

செல்வி நிலத்தில்பினமாக கிடக்கிறாள். அருகில் அயலவர்கள் குழும் நிற்கிறார்கள், சாரு அருகில் இருந்து தாயின் உடலைத்தட்டி

“அம்மா..... அம்மா.....அம்மா.....”

என்று அழுது கொண்டிருக்கிறாள் அப்போது சுந்தரம் கூட்டத்தை விலக்கி சந்தேகத்துடன் செல்வி கீழே கிடப்பதை கண்டு அருகில் அமர்கிறான்.

சுந்தரம் - “செல்வி..... செல்வி..... என்னம்மா ஆச்சு?”

(செல்வியின் முகத்தை திருப்புகிறான் வாயில் அருந்து நுரை வழந்திருப்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைகிறான். செல்வியின் உடலைக் கட்டி பிடித்துக் கொண்டு கதறுகின்றான்)

சுந்தரம் - “செல்வி ஜயோ என்னம்மா இது என்ன காரியம் அம்மா செஞ்சு போட்டாய்? ஜயோ செல்வி! செல்வி! ஆற்றையே கதையைக் கேட்டு சீதனக் காக்கு ஆசைப்பட்டு என்ற செல்வியின்றை சாவுக்கு நானே காரணமாயிற்றேனே... ஜயோ!” (தலையில் அடித்துக் கதறுகின்றான்) “செல்வி உனக்கு எப்படியம்மா என்னை விட்டுட்டுப் போக மனசு வந்தது.” (முகத்திலும் வயிற்றிலும் இரண்டு கைகளாலும் அடித்துக் கொண்டு கதறுகின்றான்)

பொலிஸ்காரர் - “தள்ளுங்கையா..... தள்ளுங்க!”

(கூட்டத்தை விலக்கி உள்ளே நுழைகின்றார்கள். அப்போது கூட்டத்துக்குள் இருந்து பாட்டி அவர்களின் முன்னால் வருகின்றார்)

பாட்டி - “வாங்க சார், வாங்க நான் தான் போன் பண்ணினான்” (சுந்தரத்தை சுட்டிக் காட்டி) “இவர் தான் சார் புடிச்சுக் கொண்டு போங்க சார்”

(சுந்தரத்தின் அருகில் சென்ற பொலிசார் மனைவியின் உடலைப் பார்த்து அழுது கொண்டிருந்த சுந்தரத்தின் தோளில் கை வைக்கிறார்கள், சுந்தரம் திரும்புகிறான்)

பொலிஸ் - “வரத்சணைக் கொடுமை செய்து தற்கொலைக்கு காரணமான குற்றத்துக்காக உங்களை கைது பண்ணுறம்”

(சுந்தரதின் கையைப் பிடித்து தூக்குகிறார்கள். சுந்தரம் எழும்ப மறுத்து செல்வியின் உடலை பார்த்து.....)

“செல்வி..... செல்வி.....”

(சுந்தரத்தை பிடித்து மிகுந்த பிரயத்தனப்பட்டு நிமிர்த்தி கையில் விலங்கிட்டு பல வந்தமாக இழுத்துச் செல்கின்றார்கள்)

சாரு - “ அப்பா..... அப்பா..... அப்பாவை விடுங்கோ! அப்பா.....”
(அவர்கள் பின்னால் ஒடுகிறாள். பூட்டி சாருவைப் பிடித்து தன்னுடன் அணைத்துக் கொள்கிறாள்.)

சுந்தரம் - (செல்வியின் உடலைப் பார்த்து) “செல்வி..... செல்வி..... என்னை விடுங்கோ! ஜேயா! செல்வி.....” (கதறியவாறு செல்கின்றாள். பொலிசார் பலவந்தமாக இழுத்துச் செல்கின்றார்கள்)

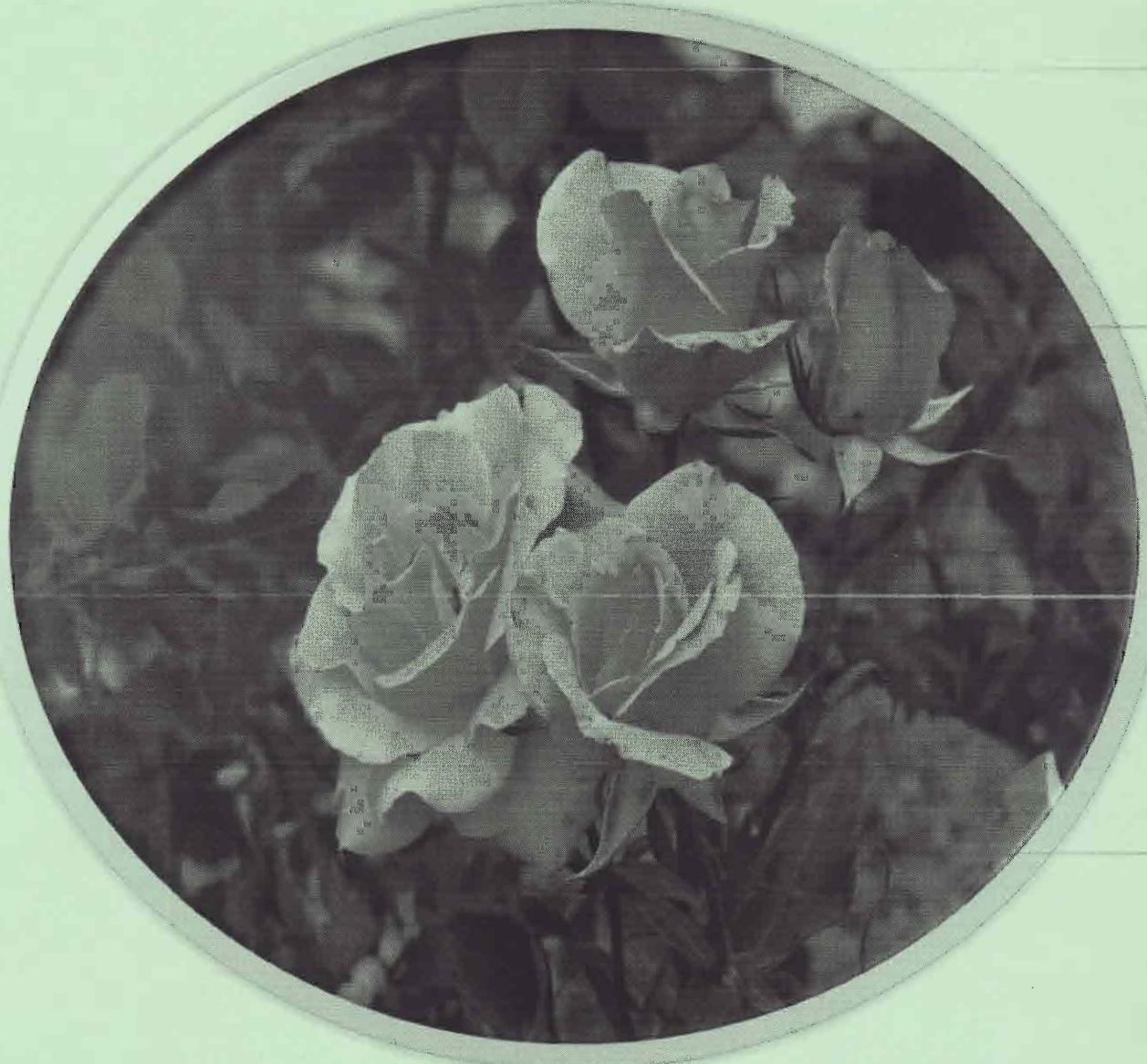
ஆக்கம்:-

சி.லக்ஷ்மியா

கலைப்பரிவு(2012)

நண்பனை கஷ்டத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம், வீரனை போர்க்களத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம், நேர்மையானவனை கடன் கொடுத்து தெரிந்து கொள்ளலாம், துணைவியை செல்வம் போன பின் தெரிந்து கொள்ளலாம், உறவினரை துன்ப காலத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

விடுக்காலத்தை

1.வாழ்நாளெல்லாம் வாயைத் திறந்திருக்கும்?

தபால் பெட்டி

2.நடலாம் பிடுங்க முடியாது?

பச்சைக் குத்துதல்

3.அங்குல மாட்டுக்கு அரைமைல் வால்?

ஊசியும் நாலும்

4.மடியிலே எடுத்து கடையிலே விற்பது?

பால்

5.மணி அடித்தாலும் மலைப் பாம்பு ஊர்ந்து வரும்?

ரயில் வண்டி

6.ஓடையில் ஓடாத நீர் ஒருவரும் குடிக்காத நீர்?

கண்ணீர்

7.வானத்துக்கும் பூமிக்கும் உள்ள ஒரே சங்கிலி?

மழை

8.எல்லோரும் விரும்பும் மதி எல்லோருக்கும் கிடைக்காத மதி?

நிம்மதி

9.செக்கச் சிவந்த சிங்காரி குளித்தால் இறந்து விடுவான்?

நெருப்பு

10.கூடவே வரும் உதவி செய்யாது?

நிழல்

11.நெருப்புப்பட்டால் அழுவான்?

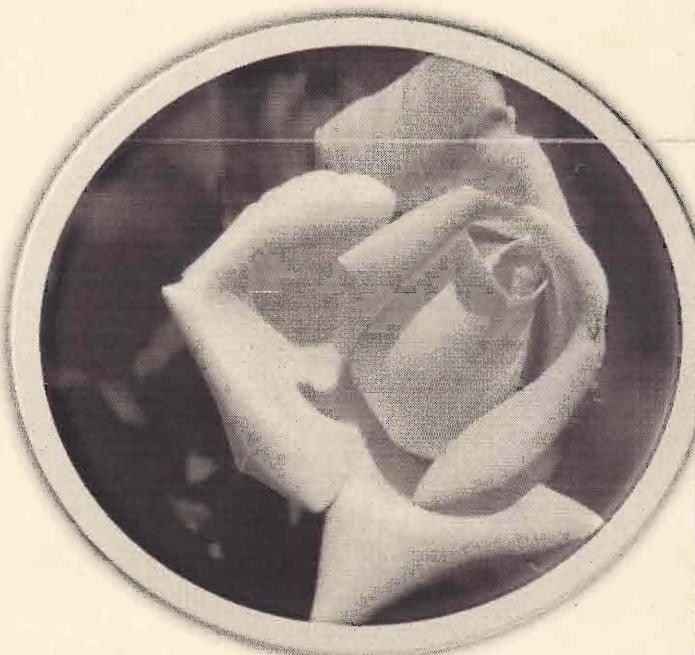
மெழுகுதீரி

12.எங்க அக்கா சிவப்பு குளித்தால் கறுப்பு?

அடுப்புக்கரி

திடு - 01

1. சௌல்வன். பே. நஷோத்ரன்
2. சௌல்வன். வே. சுய்ந்தன்
3. சௌல்வன். சி. நிறோஜனன்
4. சௌல்வன். சி.லக்ஷ்யா
5. சௌல்வன். கு. வீழ்தா
6. சௌல்வன். ஜெ. நிறோஜன்
7. சௌல்வன். கி. தயாரன்
8. சௌல்வன். த. மருந்தா

Богъ

Любим